

Piešķir augstākos Latvijas valsts apbalvojumus

ANDRIS SLIŠĀNS: "Svinūt valsts svātkus, naizmierstam, ka mes kotrs ešam Latveja, mes paši veidojam Latveju. Kuodi mes byusem, tuoda arī byus myusu Latveja."

ANNA ĀZE: "Novēlu apzināties savus talantus, pilnveidot prāsmes un realizēt mērķus! Lai vesels ķermenis un prāts!"

GUNTARS BARTKEVIČS (foto - no kreisās): "Mūsu Latvija būs tik stipra un sakopta, cik katrs rūpēsimies par kārtību savas mājās un pagalmos. Tas, manuprāt, ir lokālpatriotisms un dzimtenes mīlestība. Sveiciens Latvijas 102.dzimisšanas dienā! Lai laba veselība visiem "Vaduguns" lasītājiem un jūsu ģimenēm!"

Saskaņā ar Valsts prezidenta un Ordeņu kapitulu 2020.gada 30.oktobra lēmumu 115 sabiedrības pārstāvjiem piešķirti augstākie Latvijas valsts apbalvojumi. Triju Zvaigžņu ordenis piešķirts 52 personībām, Viestura ordenis – 9 personībām un Atzinības krusts – 54 personībām.

Augstākos Latvijas valsts apbalvojumus saņēms cilvēki, kuri izcili kalpojuši Latvijas valstij un tautai, kuru pašizlīdzīgais profesionālais un sabiedriskais darbs un pilsoniskais veikums ir sekmējis mūsu Latvijas izaugsmes ceļu. Lepojamies, ka apbalvojumi piešķirti trīs mūspuses cilvēkiem. Par Triju Zvaigžņu ordeņa vīrsnieku iecelti: AS "Latvijas valsts meži" struktūras "Sēklas un stādi" Latgales sēklkopības iecirkņa sēklu plantāciju pārziņe, mežkope, Meža muzeja dibinātāja, vadītāja un gide, grāmatu autore Anna Āze; kultūras darbinieks, Vīļakas novada Šķilbēnu pagasta nemateriālās kultūras mantojuma centra "Upīte" direktors, biedrības "Upītes jauniešu folkloras kopa" vadītājs Andris Slišāns. Par Atzinības krusta komandieri iecelts Baltinavas novada lauksaimnieks, zemnieks, saimniecību "Amatnieki" un "Riekstiņi" vadītājs Guntars Bartkevičs.

P.S. Par valsts apbalvojumu pasniegšanu Ordeņu kapituls lems pēc valsti izsludinātās ārkārtējās situācijas beigām un noteikto ierobežojumu atcelšanas, paziņojot par to oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Vārds žurnālistam

Ingrīda Zinkovska

Klausos, kā, tuvojoties Latvijas valsts jubilejai, elektroniskie saziņas līdzekļi ik pa laikam atkārto, katram ir savs Latvijas stāsts. Kāds ir tavējais? Un kāds ir manējais? - jautāju pati sev. Austās segas, linu dvieļi, rakstaini cimdi, maizes lizes man ir mīļas un tuvas, jo pazīstamas kopš bērnības, līdz ar to arī mazliet garlaiko, kad nākas par tām klausīties gida stāstā kādā no muzejiem. Mana bērnība skrien Latvijas dabiskajās pļavās, kur vējā trīsuļo smilgas, zied pīpenes, gundegas, baltais, sarkanais āboliņš, madaras un bezdelīgactiņas. Es izlasu teju visas grāmatas lauku bibliotēkā, un arī tās, kas glabājas istabaugšā, - latgaliešu valodā un arī vecajā drukā iespīestās. Kad jau tagad ir nācies atgriezties no kāda ceļojuma, kopā ar ceļabiedriem spriežam, ka nav nekā garšīgāka par kūpošiem, vāriem kartupeļiem, biežpiena ar krējumu un mazzālītiem gurķiņiem. Un rudzu maizes. Vai, ideālā Latvijā! Vai vienkārši bērnībā "zāle bija zaļa un debesis zilākas"? Šā brīža dzīve Latvijā, kas norit pandēmijas Covid-19 ēnā, izvirza citus nosacījumus. Šogad valsts dzimšanas dienā iedzīvotājus nepriecēs svētku salūts un gaismas objekti, nenotiks balles un svinīgas balvu pasniegšanas ceremonijas un, kā teica Nacionālās kino balvas ceremonijas vadītāja televīzijā, - dāmas nevarēs priecāties par jaunām kleitām. Bet uz jautājumu, kāpēc godalgotā filma "Dvēseļu putenis" nebeidzās ar to, ka galvenais varonis aiziet un pazūd sniegpukenī, atbilde skanēja: tad filmai nebūtu laimīgas beigas! Un mēs taču gribam, lai arī filmai par Latviju, kurā dzīvojam šobrīd, laimīgas beigas ir laimīgas nākotnes turpinājums.

Latvijā

Pūce atkāpjas no ministra amata. VARAM ministrs Juris Pūce (AP) vērsies pie Ministru prezidenta Krišjāņa Kariņa (JV), lūdzot, lai premjers viņu atbrīvo no amata. Šāds lēmums pieņemts pēc skandāla, kas saistīts ar Rīgas domes autostāvvietu izmantošanu. Politīķis paudis nožēlu par savu rīcību, kā arī atzinis, ka ir kļūdījis Rīgas pašvaldības autostāvvietu jautājumā, izdarot neveiksmīgu izvēli. Ministrs atzinās, ka maldinājis kolēģus un Latvijas sabiedrību. Viņš arī norādījis, ka demisionē, jo nevēlas, lai tiktu mazināta sabiedrības uzticība politiskajai videi.

Ministres demisiju vēl nepieprasa. Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības (LIZDA) Padomes ārkārtas sēdē 12.novembrī vēl nelēma par Izglītības un zinātnes ministres Ilgas Šuplinskas demisijas prasīšanu. Ministrei dots laiks līdz 23.novembrim atbildēt uz LIZDA izvirzītajām prasībām. Arodbiedrības sēdē 25.novembrī tās tiks izskatītas un tiks vērtēts, vai pieprasīt ministres demisiju. Arodbiedrība kopumā izvirzījusi 15 prasības, uz kurām ministrei jānodod savs redzējums. Kā būtiskāko LIZDA priekšsēdētāja I.Vanaga min MK noteikumus par kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem skolu kritērijiem, kas paredz finansējuma samazināšanu tad, ja skola šos kritērijus neizpilda.

Miris Ivars Strautiņš. Aizsaulē 78 gadu vecumā aizgājis uzņēmejs, miljonārs un Latvijas Darba devēju konfederācijas viceprezidents Ivars Strautiņš. I.Strautiņš dzimis Rīgā 1942.gadā, bet augstāko izglītību ieguvis 1980.gadā PSRS Vissavienības Tirdzniecības institūta Prečzinības fakultātē un lielāko mūža daļu nostrādājis tirdzniecībā. Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas iesaistījies uzņēmējdarbībā, regulāri ticis iekļauts dažādos Latvijas miljonāru sarakstos, darbojies sabiedriskās organizācijās. 2003.gadā apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Nacionālās kino balvas "Lielais Kristaps" ceremonija. Ar balvu pasniegšanas ceremoniju Latvijas Televīzijas tiesraidē no Nacionālo filmu skolas un vairākām citām Rīgas vietām 15.novembrī noslēdzās cīņa par Nacionālo kino balvu "Lielais Kristaps". Par labāko pilnmetrāžas spēlfilmu atzīta filma "Dvēseļu putenis". Kopumā pasniegtas balvas 21 kategorijā.

(Ziņas no interneta portāla www.delfi.lv)

Krusta zīmē

Baznīca būs atvērta lūgšanām

Irēna Tušinska

Valsti noteiktā ārkārtas situācija ietekmējusi arī dievnamu darbību. Balvu Vissvētās Trīsvienības Romas katoļu baznīca šajā sarežģītajā laikā, ievērojot visus noteikumus, paliks atvērta lūdzējiem.

Prāvests MĀRTIŅŠ KLUŠS pastāstīja, ka baznīca joprojām būs atvērta lūgšanām ar noteikumu, ja tiks ievērota divu metru distance, kā arī pārējie valstī noteiktie ierobežojumi - baznīcā vienlaikus varēs atrasties ne vairāk kā 30 cilvēki un visiem būs obligāti jālieto sejas aizsargmaskas. Prāvests apgalvoja, ka neviens pie izejas ienākošos neskaitīs: "Paļaujamies uz cilvēku godaprātu. Bet pēdējā laikā, arī iepriekšējā svētdienā, cilvēku bija ļoti maz, un visi ievēroja noteikumus."

Darbdienu ritos Sv. Mises notiks kā ierasts - klātienē, baznīcas telpās. "Tās ilgst aptuveni pusstundu, un cilvēku skaits, kas Sv. Mises apmeklē, nepārsniedz atļauto. Piemēram, šorīt to apmeklēja tikai astoņi cilvēki," iepriekšējā nedēļā pastāstīja draudzes prāvests. Savukārt svētdienu dievkalpojumu translāciju nodrošinās draudzes "Facebook" lapā.

M.Klušs uzsver, ka bērēs drīkstēs pulcē-

ties līdz 10 cilvēkiem un izvadišana notiks tikai ārā, pie kapa. Ne baznīcas, ne kapličas telpās to vairs nedarīs. Kristības gan drīkstēs notikt dievnamā, ja tajās piedalīties līdz 10 cilvēkiem, obligāti būs jālieto arī aizsargmaskas. Diemžēl citi pasākumi, kas bija plānoti baznīcas visiem lābdariem un tiem, kas piedalījās baznīcas remontdarbos un vasaras darbos. Bet līdz ar ārkārtas situāciju to atcēlām. Tāpat visas lekcijas studentiem - semināristiem šobrīd lasu attālināti," par notikušajām izmaiņām pastāstīja prāvests M.Klušs.

Savukārt Sakrālās kultūras centra vadītāja AIJA PUTNIŅA atgādināja, ka Sakrālā kultūras centra telpas būs apmeklētājiem atvērtas: "Strādāšu kā parasti, jo liela cilvēku plūsma pie mums nenotiek. Ja tobrīd esmu izgājusi, uz durvīm ir mans tālruņa numurs. Droši var zvanīt." A.Putniņa informēja, ka centra telpās joprojām skatāma četru Rīgas mākslinieču Evijas Rudzītes, Inetas Freidenfeldes, Martas Jurjānes, Elinas Alkas, Laumas Palmbahas izstāde "Zelts. Gaisma. Krāsa. Līnija". "Sazinoties ar māksliniecēm, pagarinājām skaisto iz-

Foto - A.Kirsanovs

Baznīcas durvis ir atvērtas. Kaut arī svētdienu Dievkalpojumi notiek tikai tiešsaistē, dievnamam joprojām atvērts individuālām lūgšanām.

stādi, jo daudzi to vēl nav redzējuši," piebilda A.Putniņa. Viņa atgādināja, ka, arī ienākot Sakrālās kultūras centrā, būs jāievēro visi ārkārtas situācijas noteikumi.

Diemžēl visi paredzētie pasākumi, kas bija plānoti novembra mēnesī Sakrālās kultūras centrā, tiek pārcelti līdz laikam, kad tos atļaus visā valstī.

Meklējam atbildi

Maruta Sprudzāne

Baseins ir, bet sauna slēgta. Kāpēc?

"Pastiprinātie ierobežojumi ārkārtas situācijā tomēr šķiet neļoģiski un neizprotami. Apmeklēt peldbaseinu Balvos ar iepriekšēju pieteikšanos drīkst, bet sauna un džakuzi nedarbojas. Peldēt stundu ilgi baseinā ir visai nogurdinoši, paliek arī vēsi. Kāds no baseina apmeklētāja priekš, ja pēc tam var saaukstēties?"

Laikraksts sazinājās ar sporta skolas direktori LUDMILU BEĻIKOVU, uzdodot šo jautājumu. Viņas atbilde bija formāla: "Lasiet noteikumus, kur ir skaidri un gaiši pateikts, ka pirts nedrīkst darboties, tāpat sauna un džakuzi arī nē. Neko vairāk nevaru komentēt." Viņasprāt, baseinā peldētājiem nevarētu kļūt vēsi.

Var gan piebilst, ka cilvēki ir dažādi, un viņu izjūtas arī. Līdz šim peldbaseina saunai Balvos bijusi liela apmeklētāju piekrišana. Šī paša jautājuma sakarā jāatzīst, ka pirts un skaitumkopšanas pakalpojumu aizliegumi pamatīgi sašūmējuši visas Latvijas sabiedrību. Portālā "Manabalss.lv" sākusies parakstu vākšana šo ierobežojumu atcelšanai. Pāris dienu laikā savākti vairāk nekā 10 tūkstoši parakstu. "Vai tiešām ķermeņa kopšana, tāpat kā sakopta galva vai glīti nagai, nav svarīgi cilvēka ikdienas rituāli labai pašsajūtai un veselības uzturēšanai?" jautā lasītāji arī "Vadugunij".

Kāpēc aizliedz zaļo tirdziņu?

"Kāpēc Balvu pašvaldība aizliedz tirdziņu 14.novembrī? Ierobežojumu skaidrojumā teikts, ka tirgos un ielu tirdzniecībā valkājamās maskas, jāievēro pārējie drošības noteikumi, un tīgošanās var notikt. Ejam taču iepirkties lielveikalos, darbojas tirgus laukums. Vai konkrētajam aizliegumam ir loģika?"

Laikraksts saņēmis novada pašvaldības Sabiedrisko attiecību un informācijas tehnoloģiju nodaļas ILUTAS MEŽULES sagatavoto komentāru.

Pēc pašvaldības saistošajiem noteikumiem zaļais tirdziņš nav ne ielu tirdzniecība, ne tirgus, bet gan īpaši organizēts pasākums ar amatnieku un mājražotāju tirgošanos. Ministru kabineta rīkojums pieprasa pašvaldībai atcelt un aizliegt visus publiskos pasākumus klātienē. "Situācijas skaitļi ar Covid-19 saslimšanu nav iepriecinoši. Katrs baidāmie saslimt, ievērojot piesardzības pasākumus, izvēlamies, kad doties uz publiskām vietām. Lauku labumu tirdziņu apmeklē ļaudis no dažādiem novadiem un reģioniem, un tas palielina saslimstības risku. Pašvaldība nevēlas aizliegt iepirkšanās prieku. Jā, dažiem šķiet, ka aizliegumu ir par daudz, bet, ja mēs neievērosim visus

piesardzības pasākumus, situācija var kļūt nekontrolējama," skaidro Iluta.

Vai paredz izmaiņas kultūras centra štatu sarakstā?

Renovētais Balvu Kultūras un atpūtas centrs kaut kad atsāks darbu. Gribētu zināt, vai līdz ar to ir plānotas izmaiņas arī darbinieku štatu sarakstā?

Centra direktore ANITA STRAPCĀNE paskaidroja, ka šajā gadā, tam strauji tuvojoties izskaņai, protams, nekādas izmaiņas vairs nav iespējams. Taču ir aplēsts, ka turpmākajam darbam būs vajadzīgs kasieris darba laikā no pulksten astoņiem līdz četriem pēcpusdienā un arī dežurants vakara maiņas darbam līdz pulksten desmitiem vakarā, kad namā darbosies pulciņi. Bez tam ir plānots, ka centrā varēs iegādāties bijetes ne tikai uz pasākumiem Balvu Kultūras un atpūtas centrā, bet arī uz citiem, kas notiks, piemēram, Rēzeknes GORā, Alūksnes kultūras centrā vai Rīgā. "Mums būs istā, plaša biješu paradīze," sola centra direktore. Atliek gaidīt, kad valstī pasludinās ārkārtas situācijas beigšanos, lai atkal apmeklētu kultūras dzīves pasākumus.

Ar likuma burtu noteikta piemaksa

Aizgāju pie ģimenes dakteres, lai man, pensionāram, un vēl trim cilvēkiem izraksta e-receptes. Dakterei samaksāju 1 eiro par to. Tad aizgāju uz aptieku Balvos, Bērzpils ielā 7, un tur man lika samaksāt piemaksu 0,71 centu par recepti. Kāpēc pircējam ir jāmaksā divas reizes par šo recepti?

Sazinājāmie ar SIA "Apotheka" farmaceiti Balvos, kura skaidroja lietas būtību. Pacienta maksājums 0,71 cents ir valstī ar likuma burtu noteikta piemaksa par kompensējamo zāļu recepti. Pašas zāles var būt kompensētas 100%, taču par recepti tik un tā aptiekā jāmaksā 0,71 cents. Vienā aptiekas pirkuma čekā pircējam var būt, piemēram, piecas receptes ar 100% kompensējamo zāļu atlaidi, taču viņam tad būs jāsamaksā 0,71 cents piekārtīgā apmērā. Trūcīgā statusa iedzīvotājiem šī piemaksa nebūs jāmaksā. Tā nav paredzēta arī, pērkot lētās medikamentu grupas zāles.

Bet pacienta samaksātais 1 eiro, apmeklējot ģimenes ārstu, acimredzot ir obligātā pacienta iemaksa. Šogad pacientu līdzmaksājumu summas ir noapaļotas. Cilvēki no 65 gadiem, apmeklējot ģimenes ārstu, iepriekšējo 1,42 eiro vietā maksā 1 eiro, bet pilngadīgie līdz 65 gadiem maksā 2 eiro par vizīti pie sava ģimenes ārsta.

Kā vērtējat faktu, ka Covid laikā frizieri drīkst strādāt, bet pārējie skaistumkopšanas speciālisti - nē?

Viedokļi

Valdība nevēlas redzēt 'mazos cilvēkus'

ELITA VEIDEMANE, "Neatkarīgā Rīta Avīze"

"Nemeklējiet loģiku šajā lēmumā!" teic saniknotie un vienlaikus apbēdinātie cilvēki. Kad mūsu valdība pieņem lēmumus, visbiežāk tie ir kaitinoši savā nelogiskumā. Tā notika arī šoreiz, kad mīļotā valdība nolēma atkal ieviest ārkārtas situāciju sakarā ar kovīdbrīsmām. Nu, labi, ieviesiet. Bet varbūt vispirms padomāt – kā atbalstīt cilvēkus šajā situācijā? Taču notika īsta liekulības paraugstunda. Piektdien, 6. novembrī, ministri lēma par ēdināšanas uzņēmumu iznīcināšanu, savukārt nākamajā nedēļā

attālinātājā Saeimas sēdē tās pašas sejas sacentās daiļrunā, bārstot pabalstu solījumus. Jā, tie būs! Kaut kad nākamgad. Līdz 31. martam. Pēc tam, kad būs saņemts Eiropas Komisijas lēmums par Ministru kabineta komercdarbības atbalsta noteikumu saderību ar Eiropas Savienības iekšējo tirgu. Līdz tam brīdim, miļie restorānu, krogu un kafejnīcu īpašnieki, kariet savus un ēdāju zobus vadzi, bet rēķinus par elektrību, apkuri un nekustamā īpašuma nodokli – uz nagliņās. Par to parūpējās Saeima un valdība. Tikai es īsti nevarēju saprast šīs reālās, domāju – varbūt kaut ko esmu palaidusi garām? Vai Saeimas deputātiem, ministriem un ierēdņiem līdz ar ārkārtas stāvokļa ieviešanu arī tiek atņemti iztikas līdzekļi – tāpat kā dziedātājiem, aktieriem, režisoriem, skaistumkopšanas salonu un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbiniekiem? Ak, netiek? Tad jau neko neesmu palaidusi garām. Viss notiek kā parasti: pirmie resnē un sten, otri sūkā ledu. Nuja, ziema nāk.

Ielūkojos Veselības ministrijas skaidrojumos par to, kāpēc ir atļauti frizieru pakalpojumi, savukārt aizliegts manikīrs. Un, raugi, ministrija skaidro, ka skaistumkopšanas jomā daudzi pakalpojumi tiekot sniegti ciešā kontaktā, seja pret seju (piemēram, sejas procedūras, uzacu korekcija, manikīrs, skropstu pieaudzēšana, tetovēšana, pīrsings, dažādas masāžas u. tml.). Turklāt daudzas procedūras, tostarp manikīra pakalpojumi, tiekot sniegti salīdzinoši ilgu laiku. Šādās situācijās esot ļoti augsts infekcijas izplatībai, norādīja ministrija. Frizieris savus

pakalpojumus var sniegt salīdzinoši drošāk, turklāt gan frizieris, gan klients visu pakalpojuma sniegšanas laiku var lietot sejas masku, kā arī ievērot citas papildu drošības prasības. Paklau, kurš no mums ir idiots? Tieši kādā veidā friziera pakalpojumi ir drošāki par manikīra pakalpojumiem? (Ja vispār ir jēga runāt par drošību šajos gadījumos.) Vai manikīrs nevar uzlikt masku uz sejas? Manikīram varbūt maska jāliek uz nagiem? Turklāt, cik redzēts salonos, manikīram priekšā ir novietots plastikāta ekrāns, kas aizklāj iespējamās šķavas no klienta puses, un otrādi. Frizieriem gan tādas ekrānus nav iespējams novietot starp šķērēm un klienta galvu.

Izskatās, ka Veselības ministrijas kundzītes savu mūžu nav bijušas nedz pie friziera, nedz pie manikīra, tālab nezina, ko dara vieni un otri. Bet varbūt tomēr ir bijušas? Parunājos ar savu frizieri. "Sākam vērot Saeimas un valdības madāmu nagus," ar nevainīgu gaišumu balsī teica mana friziere. Viņas iespējamo smaidu klāja maska. "Pēc kāda laiciņa sapratīsim: kura no viņām apmeklēja manikīru (bet tā taču ir aizliegta nodarbe!), kura – ievērojot aizliegumu, savus nagus vienkārši apgrauž." Turpinu domu: ja kādai no madām būs, nedod, Dievs, smuki nolakoti nagi, viņu varēs ņemt pie policijmeistara – par ārkārtas stāvokļa noteikumu smagiem pārkāpumiem. Beidzot deputātu pieņemtie likumi darbosies arī pret pašiem deputātiem. Sen bija laiks.

Kāds mans paziņa pastāstīja, kas nule notika Siguldas tirdzniecības centrā "Šokolāde". Tur mazos veikalus, ieskaitot puķu bodīti, kuras produkcija nevar gaidīt divas dienas, jo novītis, terorizēja policija un vēra ciet, sakot, ka šajos veikalos netirgo pirmās nepieciešamības preces, bet viņi pilda valdības pieņemtos noteikumus. "Īpašnieki ar asarām acis slēdza ciet savus mazos veikalīņus, kuros viņi bija investējuši līdzekļus, nodrošinot ar visu nepieciešamo, lai nebūtu tieša kontakta ar pircējiem. Bet tajā pašā laikā "Drogas", kas dublē veikala "Rimi" nepārtikas sortimentu, un lielo telekomunikāciju uzņēmumu trīs veikali netraucēti strādāja un pulcēja cilvēkus," savus vērojumus izpauda paziņa.

Kurš no valdības atbildēs uz cilvēku izmisīgajiem jautājumiem par izdzīvošanas iespējām? Sabiedrisko ēdināšanu – ciet, manikīra pakalpojumus – ciet, veikalus – ciet. Ja cilvēkam, kuram pieder krodziņš, veikals vai manikīra salons, kas ir vienīgais viņa ienākumu avots – vienkārši aizklāp ciet, tad kā lai viņš dzīvo? Kur lai liekas tie cilvēki, kuri strādā šajos mazajos uzņēmumos? Ierēdņiem, ministriem, prezidentiem un deputātiem nauda iekritis kontā konkrētā datumā, bet pārējiem, kuriem nav valstisku iespēju risināt savus naudas jautājumus – ko tiem darīt? Jūs, valdības vīri un sievas, par to esat padomājuši? Jūs esat pārāk lieli un sežat pārāk augstu, lai ieraudzītu mazo cilvēku problēmas? Nožēlojami. Ne jau tas, ka jūs neredzat, bet tas, ka jūs pat nevēlaties redzēt.

Argumenti nav ne loģiski, ne saprotami

IRINA OZOLA, manikīra speciāliste

Vienā vārdā valsts viru lēmumu varu komentēt īsi un kodolīgi, - absurds! Neapgalvoju, ka esmu gudra un Saeimā sēž tikai muļķi, bet valdības lēmumā liegt strādāt visiem skaistumkopšanas speciālistiem, izņemot frizierus, nespēju saskatīt loģiku. Ir tikai viens jautājums – kāpēc tā? Vispirms sāksim ar to, ka ierobežojumiem izvēlēta sfēra, kas jau tā ir viena no pašām paklausīgākajām medicīnisko un higiēnas normu ievērošanā. Skaistumkopšanas meistara apmeklējums nav tusiņš, diskotēka, kāzas vai jubileja, kur cilvēki pulcējas un turpinās pulcēties. Tā ir medicīnai pietuvināta nozare, kurā strādājošie jau pieradināti pie dezinfekcijas un drošības pasākumu ievērošanas, lai klienti neinficējas ar kādām slimībām. Zinu, ka jāvēdina telpas un jādezinficē instrumenti, materiāli, virsmas, rokas, durvju rokturi – tā tas bijis gadiem. Tad kādēļ valdība nolēmusi, ka tieši mums jāaizliedz darboties, jo radām vislielāko apdraudējumu? 90% skaistumkopšanas nozarē strādājošie ir tieši sievietes. Sanāk, ka tieši viņas

ir tās nevižīgākās, nevis, piemēram, asociālas personas, kas mēdz pulcēties bariņos. Un vēl. Skaistumkopšanas salons nav doktorāts, pie mums slimie klienti vienkārši nenāk. Kura sieviete sēdēs manikīra, pedikīra vai kādā citā krēslā skaistumkopšanas salonā, ja slikti jutīsies?

Piekrītu, ka vīrusa pārnēsātājiem simptomu var arī nebūt, bet neviens taču nav atcēlis masku nēsāšanu. Ja kliente un meistare viena otrai sēž pretī maskās, kur ir problēma? Pēc dažām dienām iešu pie frizieres, kur pavadišu aptuveni divas stundas, jo krāsošu un griezišu matus. To darīt es drīkstu. Bet kādēļ friziere, kura arī ir mana kliente, nedrīkst atnākt pie manis uz stundu, lai sakoptu savas rokas? Saprotu, ka Rīgā situācija ir mazliet savādāka, taču Balvi ir maza pilsēta. Varbūt tieši tādēļ valdība varēja atrast kādu personiskāku pieeju un ieviest ierobežojumus, raugoties uz reālo situāciju. Kaut vai stundas pārtraukumu starp klientiem, lai var izvēdināt un dezinficēt telpas. Tieši tādēļ valdības arguments, ka frizētavas ir daudz nepieciešamāka lieta, neiztur nekādu kritiku. Katram cilvēkam ir savas prioritātes. Ir sievietes, kuras matus krāso mājās, bet tā vietā apmeklē kosmetologu, jo ādas problēmas pieprasa regulāru ārstēšanu un procedūras. Vienai manai kolēģei ir kliente, kurai nesen bija liposakcija. Pēc šīs ķirurģiskās iejaukšanās viņai divas - trīs reizes nedēļā vajadzīga vakuummāsāža, lai nerastos citas problēmas. Sieviete izdevusi daudz naudas par operāciju, bet valdības lieguma dēļ viņa nevar iziet obligātās pēcoperācijas nozīmētās procedūras. Un ko darīt šādā situācijā?

Iespējams, valdība varēja aizliegt meistariem ņemt jaunus pierakstus, taču ir klientes, kuras pieteikušas uz manikīru jau mēnesi uz priekšu. Ir tādas, kurām nagi pieaudzēti un pienācis laiks tos noņemt. Pieaudzētu nagu gadījumā jau pēc trīs nedēļām var sākt rasties būtiskas problēmas. Noņemt tos pašām nozīmē risku satraumēties, turklāt ne visas ir spējīgas pašas mājās to izdarīt.

Līdz ar to jāreķinās, ka būs traumas, pieaugu sēnišu infekciju risks un citas problēmas. Kāds teiks, ka mēnesis bez darba nav nekas. Lieliem saloniem varbūt, bet parastiem meistariem, kuri strādā vieni, tas tomēr ir trieciens. Mūsdienās mēs nevienam nepelnām tā, lai varētu atlikt naudu nebaltaim dienām. Lielākajai daļai meistaru ir kreditsaistības un jāmaksā nomas maksas. Ja vēl būtu tā apziņa, ka ziedojamies, jo tas palīdzēs apturēt infekcijas izplatību. Bet es diemžēl neticu, ka mūsu nozares aizslēgšana kaut kādā mērā var ietekmēt slimības izplatību. Neticu! Nav tajā loģikas. Kāpēc tad tagad, otrajā slimības vilnī, valdība apžēlojās par stomatologiem? Kosmetologiem diemžēl nepaveicās jau otro reizi, kaut gan ne visas kosmetoloģiskās procedūras saistītas ar seju. Ir, piemēram, arī pedikīrs. Ņem, kā gribi, bet pie šī speciālista tiešām divu metru distance ir nodrošināta.

Saistībā ar valdības lēmumu faktiski slēgt skaistumkopšanas nozari parādījušās bažas, ka daļa meistaru, situācijas spiesti, aizies pagrīdē un turpinās strādāt mājās. Domāju, tā arī būs! Pat ja meistari stingri aizstāvēs pozīciju, ka viņi nestrādās, viss notiks. Bet ko nozīmē nestrādāt? Nestrādāt - neņemt par to naudu vai nestrādāt - nesniegt pakalpojumu? Tagad daudzas sievietes nagus taisa mājās pašas, un tas nav nekāds brīnums. Vajadzīgo aprīkojumu var nopirkt veikalā, "Youtube" iemācīties, kā taisīt mani-

kūru, un lieta darīta. Pati zinu daudzas sievietes, kas ar to nodarbojas. Ja viņas iepriekš taisīja nagus divām draudzenēm, tad kādēļ tagad nevar uztaisīt 10 - arī tām, kuras iepriekš gāja uz salonu. Bet bez naudas! Pat ja mēs, manikīra meistares, nestrādāsim, sievietes vienalga atradīs iespēju sakārtot rokas. Tā vien šķiet, ka viss slēpjas naudā, nevis aizliegumā tikties. Iedomāsimies situāciju - paņemu aparatūru uz mājām un pie manis atnāk draudzene (mums maza pilsēta un puse no manām klientēm ir manas draudzenes), un pie tējas tases runājos stundas laikā es viņai sataisu manikūru. Naudu no viņas neņemu - principiāli, lai nepārkāptu likumu. Tad ko tas nozīmē? Ka neesmu neko pārkāpusi. Tātad aizlieguma būtība nav tajā, lai cilvēki nesašlimtu, bet lai mani atstātu bez ienākumiem. Tieši tāpēc uzskatu, ka nevajag mesties galējībās, bet domāt ar galvu. Ņemsim par piemēru tās pašas sejas maskas. Paskatīties veikalos, cik cilvēki kopš brīža, kad ieviesa obligātu masku nēsāšanu, turpina dezinficēt rokas? Praktiski neviens! Bet varbūt tomēr vajadzēja ievērot pamatlietas un tikai tad ķerties klāt pie mūsu nozares, kas visā šajā stāstā noteikti būs liela cietēja. Par to liecina arī fakts, ka portālā "Mana balss" 10 tūkstoši parakstu tika savākti rekordlielā ātrumā – 12 stundu laikā. Tikai jautājums, cik ātri un vai sekos tālāka virzība šajā jautājumā. Vai mūs kāds sadzirdēs?

Re, kā!

Viedokļus uzklusēja Z. Logina un S. Karavoičika

Vērtības, ko glabā mazākā novada muzejs

No pilskalniem līdz mūsdienām

Ingrīda Zinkovska

Ar domes lēmumu Baltinavas novada Goda balva "Baltinavas novada lepnoms 2020" piešķirta Baltinavas novada muzeja vadītājam ANTRAI KEIŠAI. "Par nemateriālā un materiālā kultūras mantojuma vērtību saglabāšanu un novada atpazīstamības veicināšanu ārpus novada robežām," skan lēmuma par apbalvojumu teksts.

Tie, kas apmeklē Baltinavas novada muzeju, būs ievērojuši, ka telpas kļuvušas svaigākas, gaišākas un omulīgākas. Ļoti daudz izdarīts šogad. Pateicoties Eiropas Savienības fondu un vietējās pašvaldības finansiālajam atbalstam, šogad izremontētas divas ekspozīciju telpas, iepriekš vēl viena. Par finansiālo atbalstu bija zināms jau pērn, bet remontdarbus uzsāka tikai šogad. Telpas uz remonta laiku bija jāatbrīvo, bet pēc tam viss jānoliek atpakaļ, jāsakārto. Vairākiem muzeja priekšmetiem ir nepieciešama restaurācija. "Domājam arī par jaunas ekspozīcijas izveidi par Baltinavas vēsturi un esam sākuši darbu pie tās -vācam materiālus, gatavojam planšetes. Man palīdz novada tūrisma informācijas konsultante Madara Siliņa. Viņa vairāk strādā ar fotoattēliem, bet es - ar tekstiem. Kad notika muzeja akreditācija, komisija aizrādīja, ka ļoti daudz ir rakstītā materiāla, bet maz foto. Ņēmām to vērā un tagad mēģinām savākt vairāk fotogrāfiju. Līdz gada beigām sagatavosim planšetes desmit," sarunu uzsākot, teic muzeja vadītāja.

Arī 'kanapka' ir vērtība

Kad pirms vairāk nekā divdesmit gadiem Baltinavas pagasta padomes deputāti lēma, Baltinavā muzejam būt, muzeja vadītājam pašai vajadzēja domāt, ko darīt, kur ņemt materiālus. Viņas rīcībā bija tikai, kā tagad mēdz teikt, brīvprātīgā novadpētnieka, pensionāra Henrika Logina mape ar materiāliem, ko viņš savācis par Baltinavu savā brīvajā laikā, sēžot arhīvos. Izmantojot viņa savāktos materiālus, arī tapa vēstures ekspozīcija. Pagasts piešķīra naudiņu pirmo eksponātu iegādei. Tie bija senie darbarīki, tekstilijas, dokumenti. Cilvēki eksponātus arī dāvināja. Nebija saglabājušies skolā direktora Vjakses laikā savāktie materiāli par Baltinavas vēsturi, eksponāti. Tikpat kā nebija nekādu dokumentu par padomju saimniecības laiku, lai gan, kad muzeju vēra, sovhozs tikko kā bija likvidējies un pagasta vadība pārcēlusies uz tukšajām kantora telpām. Taču Baltinavas vēstures lappuses pamazām papildinājās. "Katra vēstures liecība, katra lieta, kas paglābta no iznīcības, ir vērtīga," uzskata A.Keiša. Viņa neatbalsta privātos senlietu kolekcionārus, izņemot, ja kāds kolekcionārs ģimenes relikvijas. Ja lieta nonāk muzejā, par to ir zināms, no kurienes tā nāk, kam piederējusi, par to var pastāstīt, bet privātajās kolekcijās šīs mantas lielākoties glabājas juku jukām, neregistrētas vai tiek iztirgotas. Jautāta, vai ir kāda lieta, ko muzeja vadītāja ļoti gribējusi dabūt, Antra atbild, ka tas ir sols ar atzveltni, tautā saukts 'kanapka'. "Manā bērniībā šāds sols bija kaimiņiem, bet mums nebija," viņa pamato savu vēlmi.

Vai vēsture atkārtos?

Apmeklējot citus tūrisma objektus, ceļotāji iegriežas arī Baltinavā, apmeklē novada vēstures muzeju. Kāds ir Baltinavas vēstures īsais kurss? Muzeja vadītāja sāk ar to, ka Baltinavas novads ir mazākais novads Latvijā iedzīvotāju skaita ziņā. Tagad novadā dzīvo 1000 iedzīvotāju, bet pēc 1925.gada tautas skaitīšanas datiem iedzīvotāju skaits bijis 11 400. Taisnība, novada teritorija tad bija lielāka. Novadā ir divi pilskalni - Alotāju un Puncuļovas. Arī Zvanu kalni ir bijušie pilskalni. Baltinava ir pilskalniem bagāta vieta, ne velti pirms dažiem gadiem pie Svētūnes ezera tika atrasts senlietu depozijs. Pēc depoziņa rotām senlietu atradums tipoloģiski datējams ar 3.-4.gadsimtu. Plakanās dubultaprocis Latvijas arheoloģiskajā materiālā atklātas pirmoreiz. Atrastais depozijs glabājas Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā Rīgā.

Baltinavā savulaik bijusi arī muiža, kurā saimniekojuši gan poļi, gan vācu, gan krievu tautības muižnieki. Tie mainījušies, taču zināms tikai viens vācu tautības muižnieks, kuram piederējusi tikai Baltinavas muiža. Pārējiem muižniekiem piederējušas vairākas muižas. Pēdējam no Baltinavas muižniekiem Fjodoram Agarkovam piederējusi vēl Malnavas muiža un muižas Krievijā. "Muižnieki mainījās, bet pārsvarā tie, kas

valdīja Balvos, pārvaldīja arī Baltinavu (saki nu, ka vēsture neatkārtosjas!-I.Z.)," secina muzeja vadītāja.

Arī skolu savulaik Baltinavā bijis daudz - 16 četrklasīgās pamatskolas. Daudz bija iedzīvotāju, daudz arī bērnu. Bijis 31 veikals, krogi, fotoateljē, lopkautuve, dzirnavas.

Ceļojošā altārglezna

Baltinavā ir divas baznīcas - katoļu un pareizticīgo, bet savulaik bijusi arī luterāņu baznīca un ebreju sinagoga. Muzejā saglabāts nostāsts par ceļojošo Jaunavas Marijas svētbildi, kas tagad glabājas Baltinavas Romas katoļu baznīcā. Tās vecumu lēš ap 300 gadiem. Glezna gleznota uz ādas un uzvilka uz koka dēļiem. Ņemot vērā tās cienījamo vecumu, glezna tagad veiksmīgi restaurēta. Sākumā tā atradusies katoļu baznīcā Keišu kalnā, ko it kā uzcēluši Viļakas muižnieki Hilzeni. Saglabājušies nostāsti, ka ar minēto Jaunavas Marijas gleznu Supānu baznīcā notikuši brīnumi. Glezna atstājusi savu vietu baznīcā un vismaz trīs reizes pārcēlusies uz Baltinavu, kur to atrada kārkļu krūmā. Šī gleznas *staigāšana* bija mājiens, ka baznīcu vajag pārcelt uz Baltinavu. 1769.gadā baznīcu nojauca un pārveda uz Baltinavu tajā vietā, kur *staigāja* Dievmātes glezna (tagad atrodas Baltinavas Romas katoļu baznīcā - I.Z.). Tagadējai Baltinavas baznīcai pamatakmens likts 1909.gadā, bet celtniecību pabeidza 1931.gadā. Dievmātes glezai ir 7 votas - pateicības piemiņas zīmes no 1842.gada. Glezna ir ļoti vērtīga.

Izstāde par godu Latvijas robežsargiem

Kopš šī gada 15.jūnija Baltinavas novada muzejā skatāma Latvijas brīvvalsts laika robežsargiem, Masļenku traģēdijas upuriem, veltīta izstāde. To muzejam piedāvāja Robežsardze, jo Baltinavā notika Masļenku traģēdijai veltīts piemiņas pasākums, kuru apmeklēja Latvijas Valsts prezidents Egils Levits. Līdz tam izstāde atradās muzejā Robežsardzes koledžā, bet nākusi no Okupācijas muzeja Rīgā. Izstādi Baltinavā 15.jūnijā apmeklēja arī Okupācijas muzeja darbinieki. Viņiem patīk, ka izstāde ceļo tālāk un ar to iepazīstas arvien vairāk un vairāk cilvēku. Arī jaunieši vairāk uzzina par šo notikumu, saprot, kā tas bija, kas notika. Muzeju apmeklēja un izstādi apskatīja arī Valsts prezidents. Muzeja viesu grāmatā viņš ierakstījis sekojošo: "Masļenku kauja ir latviešu tautas pretošanās padomju okupantiem pats sākums, un tā turpinājās bez pārtraukuma dažādos veidos 50 gadus līdz valsts atjaunošanai. Paldies mūsu Robežsardzei, Baltinavas muzejam un visiem baltinaviem par Latvijas vēsturē svarīga notikuma dokumentēšanu un saglabāšanu tautas vēsturiskajā atmiņā. Egils Levits."

Izstāde rada interesi Baltinavas ciemiņiem, un tā būs aplūkojama arī nākamgad. Baltinava par Masļenku traģēdijas upuru piemiņas vietu, par ko liecina arī piemiņas plāksne un robežstabs Supenkas krastā šosejas malā, nav izraudzīta nejauši. Jo Masļenki tagad atrodas Krievijas teritorijā, aptuveni desmit kilometrus no Latvijas robežas.

Foto - A.Kirsanovs

Ar prezidenta apsveikumu rokās. Sagaidot Latvijas valsts dibināšanas 102.gadadienu, apveikumu valsts svētkos Baltinavas muzejam atsūtījis arī Latvijas Valsts prezidents Egils Levits: "Novēlu Jums skaistu mūsu valsts 102.gadadienu, lai nākamajā Latvijas gadā rodas jaunas domas un tām seko darbi, kas stiprina modernu, tiesisku, nacionālu un ilgtspējīgu Latviju Ziemeļeiropā." Baltinavu atjaunotajā Latvijā jau apmeklējuši trīs Valsts prezidenti - Guntis Ulmanis, Valdis Zatlers un Egils Levits.

Foto - A.Kirsanovs

Makets. Baltinavas novada muzejā līdz gada beigām un arī vēl nākamgad būs aplūkojams Masļenku robežsardzes kordona makets, kas stāsta par 1940.gada 15.jūnija traģiskajiem notikumiem.

Foto - A.Kirsanovs

Divkārsi svētki maijā. Baltinavas novada muzejs maijā svin divkārsus svētkus. Maija otrajā pusē Latvijas muzeji atzīmē Starptautisko muzeju dienu, bet 28.maijā dzimšanas diena ir Baltinavas novada muzejam. Durvis apmeklētājiem muzejs vēra 1997.gadā.

Nominēti Balvu novada gada balvai uzņēmējdarbībā

Saimnieko sestajā paaudzē

Maruta Sprudzāne

Balvu novada gada balvas uzņēmējdarbības konkurss šogad guvis plašu atsaucību. Pieteikti 45 uzņēmumi deviņās nominācijās. "Vaduguns" ciemojās pie nominācijas "Gada ģimenes uzņēmums" pretendentiem Krišjāņu pagastā - SANTAS un ANDA KAŠIEM.

Santa ikdienā strādā par pedagoģi Balvos un no mājām darbdiēnās izbrauc jau ap pulksten septiņiem rītā. Rūpes un mīlestību viņa veltī arī augļkopībai, un šiem darbiem visvairāk laika atliek vasarā un vēlāk arī rudens pusē, kad jāvēc raža. Savukārt Andis ir modernizējis galdniecības uzņēmumu, un viņa vadīto SIA "Drevo R" sabiedrība iepazīst kā pakalpojumu sniedzēju. Ikdienu pāriet arī mežizstrādē, braucot visai tālu no mājām un strādājot cīsmās. Laiku prasa arī graudkopības nozare, 50 hektāros audzējot kviešus, griķus un auzas. Ģimenei Krišjāņos ir jauna māja un kopējs prieks par Anda dzimtas vietas atdzimšanu, ieceļot to saulītē. Tā ir viņu arī kā sestās paaudzes piemiņa senču mantojumam.

Cēlkoku pārstrāde

Andis nenoliedz, ka ģimenes izvirzīšana nominācijai abiem ir patīkams pārsteigums. Pagastā pamanīta un novērtēta ģimenes darbošanās, ko var raksturot kā prasmīgu savu ideju realizēšanu dzīvē. Andim patīcis būt galdniekam. Vai tad citādi viņš būtu izveidojis savu SIA "Drevo R" un centies ražotni modernizēt, aprīkojot to ar koka apstrādes iekārtām, lai varētu sniegt konkurētspējīgus pakalpojumus. Ražotne atrodas dzīvojamās mājas tuvumā. Tā ir ēka ar plašumu, sakārtotu infrastruktūru un modernām iekārtām. Tur jūtama patīkama koka smarža, nokrautas koka sagataves un top konkrēti pasūtījumi. Savā uzņēmumā Andis nodarbojas ar cēlkoka kā ozols, osis vai kļava apstrādi. Tie ir lielu diametru cietas koksnes baļķi, ko modernās iekārtas sazāģē un pārvērš dēļos, pēc tam vēl citos zāģmateriālos vai koka elementos. Andis atzīst, ka saražotā apjomi gan nav lieli, jo šis nav izteikta biznesa reģions, kas pavērtu ceļu plašai naudas plūsmai, taču zināms pieprasījums ir. Pagaidām uzņēmuma labākā reklāma, kā Andis pārliecinājies praksē, ir 'viena apmierināta klienta teiktais otram'.

Dārza pasaule un skolas darbs

Santa šogad ieguvusi pirmo krūmmelleņu ražu, sākuši ražot 900 krūmmelleņu stādus. Un pirmā raža devusi apliecinājumu, ka iesāktais virziens ir pareizs, atliek tikai turpināt. Bet līdz smiltsērķšķu ogām vēl jānogaida, kociņiem vēl jāaug un jābriest. Kāpēc skolotājam tādi zemes darbi? Santa saka: "Dabā te ir vieta, ko vislabāk būtu izmantot tieši augļu dārza ierīkošanai. Plānojot un izvērtējot, izvēlējos krūmmellenes un smiltsērķšķus."

Santa priekšroku devusi divām krūmmelleņu šķirnēm, izvēloties ogas ar labu garšu, dažādu ienākšanās periodu, kas novākšanas laikā labi saglabā formu. Vēl gan tikai pirmā raža, bet sagaidāms, ka citu gadu ogu birums būs daudzkārt lielāks, un tad nāksies meklēt papildspēkus to novākšanā. Visi darbi - ravēšana, pļaušana, laistīšana - tiek veikti pašu spēkiem.

Dārza pasaule ir viena Santas pašreizējās dzīves aizrautība, bet ikdienā viņas radošums izpaužas sadarbībā ar skolēniem. Santa strādā Balvu Profesionālajā un vispārīgglītojošajā vidusskolā un arī Balvu Mākslas skolā. Vidusskolā māca tādus mācību priekšmetus kā dizains un tehnoloģijas, vizuālā māksla, profesionālajā izglītībā - idejiskās ieceres vizualizēšana skaistumkopšanā, bet mākslas skolā - animāciju.

Radošo izpausmju saskaņa

Andim patīk koks un koka izstrādājumi, ne veltī pēc izglītības viņš ir gan būvģimeņnieks, gan būvinženieris. Šis prasmes vispirms noder, iekārtojot paša ģimenes māju. Andis atklāj: "Kad esmu ko uzražojis, pasaucu sievu, lai apskatās. Ja saņem novērtējumu, tad ir labi. Bet gadās arī kritika." Savukārt

Foto - A.Kirsanovs

Jāmīl tas, ko dari. Arī dzīvojot laukos, jābūt mērķtiecībai. Kā saka Andis: "Nevar ķerties gluži visam klāt, jo tad pietrūks laika un nekas prātīgs nesanāks." Kašu ģimene ir izplānojusi nodarbes, kam veltīt laiku, aizvien apgūstot arī jaunas prasmes un papildinot zināšanas.

Foto - no personīgā arhīva

Izvirzīšanu nominācijai Andis vērtē ne tikai kā gandarījumu sev pašiem. Viņaprāt: "Tas ir piemērs arī citiem mūsu gadu cilvēkiem, kuri varbūt šaubās par savām spējām un izaicinājumiem, lai palīdzētu viņiem pieņemt svarīgus lēmumus. Tāpēc vajag sabiedrībai stāstīt par savu pieredzi."

Tas, ko darām, ir mūsu dzīves stils Krišjāņos. Daudz strādājam, un tas dod gandarījumu. Augam kopā ar savu pagastu un ceram uz abpusēju attīstību.

Santa uzskata, ka abiem gaumes izjūta ir līdzīga, tādēļ viņi labi saprotas. Santa atklāj, ka viņas mērķis ir attīstīt ilggadīgo stādījumu audzēšanu un nākotnē arī klientiem piedāvāt krūmmelleņu stādus.

Bez karaļiem un muižkungiem

Santa Krišjāņos ir ieprecējusies, kļūdamā par Anda dzīvesbiedri. Savukārt Andis uzņēmies senču dzimtas vietas atjaunotāja un turpinātāja misiju. Viņš lepojas par šo izvēli un uzņēmību, apzinādamies sevi kā saimnieku sestajā paaudzē. Labi atceras mājēli ar *vacuku* un *babu* (saviem vecvecākiem), laiku, kad vecākiem viņi auga trijātā. Brālis tagad dzīvo Rugāju, bet māsa – Galgauskas pagastā. "Mani interesē dzimtas saknes. Mūsu senčos nav bijis nedz karaļu, nedz muižkungu, cilvēki dzīvojuši vienkārši un pieticīgi. Bija tādi laiki, kad Latgalē valdīja briesmīga nabadzība, un tas mums

ir jāzina. Tā sanāca, ka vectēva mājvietas turpinājumu uzņēmos es. Tas nebija ne mans sens sapnis, ne mērķis. Kad pienāca laiks, vienkārši izdarīju izvēli," stāsta Andis.

Tagad viņiem ir jauna pašu būvēta māja, kuras iekārtošana laiku pa laikam būs turpināma. Andis to uzcēlis pats, likdamas lietā būvinženiera zināšanas, un izsaka pateicību radnieku pulciņam, kas naski gājuši palīgā. "Ģimenē esam audzināti tā, ka nopietnos darbos savējiem jāiet palīgā. Nedrīkst ierauties un noslēgties," pārliecināts Andis. Māja ir apliecinājums arī, ka Krišjāņu pagasts izvēlēts par īsteno dzīvesvietu, kur abi nogruntējušies uz palikšanu. Santai te patīk, jo: "Tā ir vide, ko esam radījuši mēs paši."

Savukārt Andim, līdzīgi kā citiem pagasta iedzīvotājiem, rūp vietējā ceļa uzturēšanas problēma. Ikdienu viņš mēro garus kilometrus, pagaidām tā arī nerazdams atbildi, - kad ceļš uz mājām būs bez bedrēm un ar pienācīgu segumu? Krišjāņu puses cilvēki dzīvo sava veida krustojumā – ar aptuveni vienādu attālumu svarīgos virzienos – uz Balviem, Rēzekni un Ludzu. "Kaut vienā virzienā mums būtu kārtīgs ceļš līdz pagastam!" Andis ar Santu izsaka savu lielo vēlmi.

Viļakas jauniešu centram – 8 gadi

Ballītes vietā – atmiņas par paveikto

Pirms astoņiem gadiem, 2012.gada 1.novembrī, ar mazu telpiņu ģimnāzijas pagrabstāvā aizsākās Viļakas jauniešu iniciatīvu centra stāsts. Atskatoties uz aizvadītajiem gadiem, jaunie viļacēni priecājas, ka plašākas un ērtākas kļuvušas ne tikai centra telpas, bet kopīgiem spēkiem iedibinātas arī vairākas visu iemīļotas tradīcijas un paveikti daudzi labi darbi dzimtās pilsētas labā.

Vietējo jauniešu dzīvē notikušas daudzas pozitīvas pārmaiņas kopš laika, kad Viļakas JIC pirmo reizi vēra savas durvis. Lielā mērā par to jāpateicas centra vadītājai Madarai Jeromānei, kura kopš pirmās dienas nenogurdama strādā, lai padarītu jauno novada iedzīvotāju brīvā laika aktivitātes saturīgākas, interesantākas un daudzveidīgākas. Pēc divu pagasta jauniešu centru pievienošanas Viļakas JIC šajā darbā viņai palīdz arī jaunatnes darbinieces Antra Prancāne un Elīna Sprukule.

2012.gadā pirmo reizi sapulcējušies divās nelielās Viļakas Valsts ģimnāzijas pagrabstāvā istabīnās, jaunieši varēja tikai sapņot par skaistām un plašām telpām ar savu pagalmu. Šis sapnis piepildījās pēc diviem gadiem, kad pašvaldība nodeva viņu rīcībā 2014.gadā Zemkopības ministrijas uzdāvināto bijušās mežniecības ēku Parka ielā 42, kur centrs darbojas arī šodien. Savukārt 2018.gadā par Viļakas JIC struktūrvienībām kļuva arī Medņevas jaunatnes iniciatīvu centrs “Saulsieds” un Šķilbēnu iniciatīvu centrs “Zvaniņi”.

Astoņu gadu laikā iedibinātas arī vairākas lieliskas un jauniešu iemīļotas tradīcijas: ikgadējā jauniešu neformālās izglītības konference “Nāc un piedalies!”, simulācijas spēle “Viļciems”, Valentīndienas svinības, jauniešu centra dzimšanas dienas pasākums Helovīna noskaņās, kopīga sveču iedegšana par godu Latvijas gadadienai, pilsētas Adventes vainaga darināšana un pirmās svečītes iedegšana, Ziemassvētku koncerti sociālās aprūpes centros un citas. To, ka šajos gados paveikts daudz, apliecināja arī Viļakas novada Atzinības raksts, ko Madara Jeromāne saņēma pagājušajā gadā.

Kopš 2015.gada savas prasmes un zināšanas Viļakas jaunākajai paaudzei nodod arī Eiropas brīvprātīgie no ārvalstīm. “Pirmās pie mums ieradās Linda no Gruzijas un Ramona no Vācijas. Viņām sekoja Laura no Spānijas un Dana no Ukrainas. Kad sākām sadarbību ar Balvu jauniešu biedrību “Kalmārs”, kopīgi īstenojam jau trešo brīvprātīgā darba projektu. Šis sadarbības ietvaros pie mums viesojusies Maike no Vācijas, Beka no Gruzijas, Helena no Norvēģijas, Liana no Armēnijas, Alican no Turcijas, bet šobrīd pie mums darbojas Markelians no Albānijas,” šajos gados uzņemtos Eiropas brīvprātīgos uzskaita Viļakas JIC vadītāja.

Izveidojuši jauniešu brīvprātīgā darba uzskaites sistēmu, jau divus gadus čaklākos un daudzpusīgākos jauniešus - brīvprātīgā darba veicējus nominē Viļakas novada balvai “Gada jauniešis”. 2018.gadā šo titulu ieguva Simona Zaremba, bet 2019.gadā - Elīna Martinova.

Viļakas jaunieši aktīvi izmanto projektu iespējas, īpaši programmā Erasmus+. “Esam pabijuši jauniešu apmaiņās Gruzijā, Igaunijā un Armēnijā, jaunatnes darbinieku un jauniešu līderu apmācībās Maltā, Horvātijā un Norvēģijā, kā arī paši īstenojuši vairākas jauniešu apmaiņas tepat Viļakas novadā, bijuši sadarbības partneri reģionālā strukturētā dialoga projektā. Sadarbībā ar biedrībām īstenoti divi programmas “Pumpurs” projekti, un šobrīd vēl trīs ir īstenošanas procesā. Mūsu jaunieši iesaistās Latvijas Sarkanā krusta kustībā, divas jaunietes pabijušas projektos Austrijā un Itālijā, jaunieši piedalījušies apmācībās un nometnēs, ko piedāvā Sarkanais krusts,” lepojas Madara.

Nozīmīga vieta atvēlēta sadarbībai ar kaimiņnovadu jauniešiem. Arī šobrīd viļacēni iesaistījušies kopīgā četru novadu projektā “Atpakaļ nākotnē”, kurā plāno tālāko sadarbību pēc Administratīvi teritoriālās reformas. “Šo gadu laikā esam veiksmīgi sadarbojušies ar Viļakas novada pašvaldību un deputātiem, piedalījušies neformālās sarunās, esam uzklāstīti un atbalstīti. Deputāti nekad nav atteikuši dalību arī mūsu aktivitātēs. Ļoti lepojamies ar to, jo ne visos novados tā ir. Tikai tā iespējams veicināt jauniešu līdzdalību sabiedriskajos procesos,” pārliecināta Madara. Jauniešu centra dzimšanas dienā viņa novēl jauniešiem neapjukt mūsdienu plašajos iespēju labirintos un ar degsmi darīt to, kas no sirds patīk: “Ikvienam no mums ir ērti savā ierastajā vidē, kur viss ir paredzams, tomēr, izkāpjot no komforta zonas, saskaroties ar grūtībām un izaicinājumiem, mūsu komforta zona tikai palielinās. Šo gadu laikā esmu iepazinusi daudz uzņēmīgus, apzinīgus un neatkārtojamus jauniešus, tāpēc droši varu teikt, ka jauniešos ir spēks un jauda!”

Dzimšanas diena Helovīna noskaņās. Jauniešiem patīk svinēt jauniešu centra dzimšanas dienu, kas reizēm notikusi Helovīna noskaņās, jo tā notiek dienu pēc šiem svētkiem. “Nav latviski, bet mums svarīgāka jauniešu labsajūta un intereses. Latviskās vērtības kompensējam citās tradīcijās,” paskaidro Madara.

Ielu vingrotāju paradīze. Īstenojot projektu un piepalīdzot pašiem, pirms vairākiem gadiem pie jauniešu centra tapis ielu vingrošanas laukums.

Spēle ar nozīmi. Gaidītākais vasaras notikums jaunākajiem centra apmeklētājiem ir simulācijas spēle “Viļciems”, ko organizē un vada centra vecākie jaunieši. Spēles pirmsākumi meklējami 2016.gadā, kad brīvprātīgā darba veicēja Ramona no Vācijas aizsāka šīs viņas dzimtenē populārās spēles rīkošanu.

Atklāj jaunās centra telpas. Viļakas JIC vadītāja Madara Jeromāne pārliecināta, ka jaunatnes darbs ir komandas darbs: “Priecājos, ka mums ir aktīvi jaunieši, lieliski kolēģi, sadarbības partneri. Jūtos gandarīta par kopā paveikto.”

Pirmā Valentīndiena. Pirmās jaunizveidotā jauniešu centra sarīkotais pasākums bija Valentīndienas svinības. “Toreiz tas bija vesels notikums,” atceras Madara, “tās bija negulētas nakts un noslēpumā tīta gatavošanās, lai citiem būtu lielāks pārsteigums. Šos svētkus svinam joprojām.”

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Izstāde Balvu Centrālajā bibliotēkā

Sarīko iepazīšanās randiņu ar uzņēmējiem

Zinaida Logina

Balvu Centrālajā bibliotēkā līdz 30.decembrim skatāma izstāde "Iepazīšanās randiņš ar uzņēmēju". Tajā pārskatāmi izlikti desmit mūspuses uzņēmēju darbi - tējas, sīrupi, kokgriezumī, akmens izstrādājumi, svētku dekorī un citas preces.

Agrāk dzīvojam deficīta apstākļos, toties visi bijām radītāji - pirms Ziemassvētkiem šuvām, limējām, adījām, cepām, zīmējām. Šīs lietas sevī nesa radoša prieka enerģiju. Arī tagad, laikā, kad darbojas tik daudz aizliegumu un valstī sakarā ar vīrusu ir ārkārtas situācija, arvien vairāk domājam par dāvanām, kuras ražo vai gatavo vietējais uzņēmējs. Vairs no Ķīnas neceļo spīdīgas mantiņas un suvenīri, uz kuriem krājas putekļi, bet acis lūko pēc kaut kā citāda, savā zemē, savā pilsētā vai draugu lokā radīta. Mūsdienās ir arī labā ziņa, ka vērtīgāks par dāvanām kļuvis laiks un iespēja pabūt kopā ar ģimeni, turklāt pavisam citu jēgu ieguvus labas veselības vēlējums. Ielūkosimies bibliotēkas izstāžu zālē, lai redzētu, ko un kādu produktu piedāvā desmit mūspuses lielāki vai mazāki uzņēmumi, biedrības un pašnodarbinātās personas.

Pirts skrūbis, sīrups un tējas

Pirtniece, tēju un ārstniecības augu pārzinātāja ARNITA MELBERGA, kura cep arī garšīgu maizīti, gatavo dažādus sīrupus un fasē augus skaista dizaina maisiņos, saka tieši: "Tas ir tik forši, ka izstādes apmeklētāji vienkop var redzēt tik dažādu cilvēku viņu firmās, ofisos vai vienkārši mājās tapušos darbus." Arnita izstādei piedāvājusi dažādus tēju veidus, sīrupus, pirts skrūbišus. Viņa pauž prieku, ka bibliotēkā darbus izlikusi pazīstami cilvēki. "Priecātos, ka dāvanas svētkiem balvenieši vai ciemiņi nolūkotu tieši šajā izstādē, kas ir svarīgi laikā, kad uzņēmēji nevar savu preci parādīt un piedāvāt *zaļajos* tirdziņos. Te vienkop var uzzināt par katru ražotāju, atrast viņa kontaktus un pasūtīt izvēlēto preci. Ja runājam par pārtikas precēm, tad tās neieguls plauktos, šīs dāvanas neapklās putekļu kārtā, bet gan noderēs veselīgai un garšīgai maltītei svētku vai ikdienas galdam," uzskata Arnita. Tuvojoties Ziemassvētkiem, viņa gatavos un pircējiem piedāvās piparkūku mīklu, dažādas piparkūkas, skaisti noformētas dāvaniņas. Pievienotā vērtība - tās derēs gan jauniem, gan veciem, gan sievietēm, gan vīriešiem. Ar izvēli nevarēs kļūsties. Arnita savējiem dāvanas meklēs tepat mūspusē. "Dāvanām izvēlos Latvijā ražotas preces. Māsa dzīvo Vācijā, tāpēc viņai cenšos sūtīt dāvanas, kas dod māju sajūtu, kas ir veselīgas, nevis Ķīnā ražotas preces. Nopirkt mēs varam visu, bet vietējais produkts ir unikāls, jo to var atrast tikai šeit. Mums ar to jālepojas!" pārliecināta ir Arnita Melberga.

Akmens šķīvji - roku darbs

"Tako akmens"

īpašnieks TĀLIS KORLAŠS uzskata, ka šis ir labs reklāmas veids uzņēmējiem, jo bibliotēkā iegriežas daudz cilvēku, kuri pie reizes apskata arī izstādi. "Tako akmens" piedāvā dažādus pakalpojumus saistībā ar granīta produktu izstrādi. Šeit ir pieejams dažādas krāsas un tekstūras granīts, kas ļauj katram klientam pielāgot produktu savām vajadzībām. "Apskatot izstādi, cilvēki var uzzināt, ko gatavo vai ražo vietējie zemnieki, uzņēmumi vai amatnieki. Tas viņus stiprina un dod pārliecību, ka iesāktais jāturpina," saka Tālis. Viņš pastāsta, ka izstādē redzami akmens šķīvji ir mākslinieka Vitālija Peļņas ideja. Tālis piebilst, ka cilvēkiem akmens saistās vairāk ar kapu pieminekļiem, apmalēm, bet no akmens var izgatavot pat šķīvjus, ko var apskatīt izstādē, arī izlietnes, svečturišus. "Akmeņiem ir daudzpusīgs pielietojums. Ja kādam šādi šķīvji, izgatavoti no dabīga laukakmeņa, iepatikas, var griezties pie mums un pasūtīt. Tas ir vistīrākais roku darbs," piebilst Tālis.

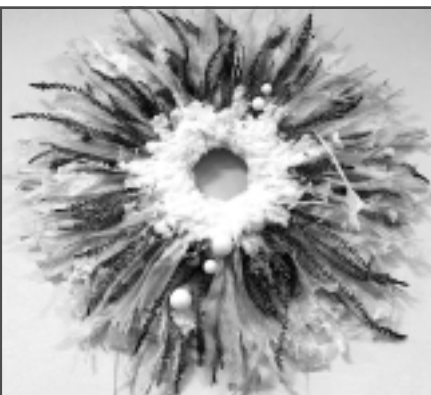
Viņš parasti izvēlas zemnieku saimniecības "Kotiņi" produktus, kas arī apskatāmi šajā izstādē. Ja nav tirdziņos, dodas uz Šķilbēnu pagastu, uz Alda Ločmeļa saimniecību. Iegādājas arī Arnitas tējas, sīrupus. "Vienmēr esmu uzskatījis, ka jāatbalsta tieši vietējie uzņēmēji, nevis doties projām un izvēlēties bieži vien tādu pašu vai līdzīgu preci citviet," uzskata Tālis. Viņš cer, ka šāda izstāde Balvos nebūs pēdējā.

Lepojas ar kalendāru, ielūgumiem un pat aploksnēm

ELĪNA KAĻVA izstādē izlikusi savā uzņēmuma "Amati Print" plašo piedāvājumu. "Ideja ir ļoti laba! Varēja izlikt vēl vairāk preču, taču telpas atļauj tik, cik atļauj. Lepojamies ar nākamā gada Balvu novada sajūtu kalendāru, kuru katru gadu cenšamies izveidot citādāku. Šogad tas ir galda kalendārs, kas tapis sadarbībā ar Elīnu Kalniņu - "Benorse" koka dizaina mākslinieci. Tas katru gadu ir liels izaicinājums un liels prieks - radīt ko jaunu un neparastu. Kalendāru var apskatīt izstādē," aicina Elīna. Viņa pastāsta, ka šeit katrs var nolūkot kādu ideju dāvanai - vai tie būs dvieļi, cepures, šalles ar uzšūtu tekstu. "Amati Print" gatavo interesantus kāzu, arī citu svinību ielūgumus, pateicības no akrila materiāla. "Visu izgatavojam pēc individuāla dizaina. Iepriekšminētais ir novitāte, diezgan ekskluzīvs produkts. Izstādē var apskatīt arī personalizēta dizaina aploksnis, kuras šobrīd ir modes lieta visā Latvijā, un tās izgatavo vien retais," zina stāstīt Elīna. Uzņēmums saņem pasūtījumus e-pastos, caur interneta portāliem, telefoniski, uzklauša klientu vēlmes. Lai klientiem nav jāmēro ceļš uz Balviem, preces izsūta. "Strādājam attālināti, domājot par drošību. Esam mobili," bilst Elīna. Viņa svētkiem dāvaniņas lielākoties gatavos pati, ja nē - izvēlēsies vietējo uzņēmēju produktu.

Apskatāmi sienas un galda dekorī

Radošās mājas "Upenes" saimniece VINETA JURJĀNE izstādei piedāvājusi Adventes vainadziņu, galda dekoru - svečturiņi, un svētku sienas dekorus, gatavotus parafīna tehnikā. "Vēlējos parādīt, ko var izgatavot, pielietojot parafīnu ne tikai vainadziņos, bet arī citos dekoroos. Varbūt cilvēkiem iepatiksies un viņi Adventes laikam savās mājās vēlēties redzēt ko citādāku?" domā Vineta. Viņa izgatavo kompozīcijas arī Elīnas Kalniņas koka darbiem, tā sadarbībā radot skaistu un savdabīgu kopdarbu, izmantojusi arī Elīnas Kaļvas uzņēmuma sniegtos pakalpojumus. Vineta svētkiem dāvanas gatavos gan pati, gan ieskatīsies vietējo mājrāžotāju piedāvājumā, jo uzskata - vienam otru ir jāatbalsta, jāpalīdz.

Redzams pat Ziemassvētku pulkstenis!

INGA CIRCENE izstādes apmeklētājiem piedāvājusi apskatīt dažādus gravētus koka darbus, krūzes, pulksteni ar uzrakstu "Ziemassvētku laiks". "Ir apskatāma reklāmas lapa, ko gatavoju un piedāvāju klientiem. Dažādu izstrādājumu piedāvājums ir plašs, - visu nenosauks. Ir apdrukāti T-krekli, atslēgu piekariņi, pildspalvas, blašķes, termokrūzes ar īpašu, klienta izvēlētu gravējumu, dažādas puzzles. Izstādi apmeklēšu šodien, tad būs priekšstats

par citu uzņēmēju piedāvājumu," pastāsta Inga. Viņas izvēle svētku dāvanām būs dažāda, bet tā noteikti nebūs internetā pasūtīta. Inga vēlētos, lai šo izstādi apmeklētu pēc iespējas lielāks cilvēku skaits, tā uzzinot par dažādu vietējo cilvēku darbu.

Saved kopā klientu ar ražotāju

"Laba ideja! Dažreiz arī maza aktivitāte palīdz uzņēmējam atrast savu klientu un otrādi," saka "Benorse" saimniece ELĪNA KALNIŅA.

Viņa izstādei piedāvājusi dažādus darbus, pat lielu griestu lustru. "Atvedu dažādu formu galda dekoru, svečturišus. Katra izgatavošana no idejas, k r ā s o š a n a s , izgriešanas līdz apstrādei prasa izdomu un laiku. To nevar izmērīt. Arī lustru izgatavojot, domāju, kā tā saliksies kopā, kā izskatīsies un cik funkcionāla būs," atklāj Elīna. Viņai jātur prātā ne tikai dizains, bet, ja tā ir lustra, jāpārzina arī, kā to varēs pieslēgt pie elektrības, kā piestiprināt pie griestiem. Elīna viennozīmīgi atbalsta savējos, jo tas ir svarīgi gan vieniem, gan otriem. "Vēl slinkoju un par Ziemassvētkiem nedomāju, bet iepriekšējos gados visam piegāju radoši un mēģināju dāvanas veidot gan no savas, gan citu pieredzes pūra," piebilst Elīna. Žēl, ka jāpielāgojas šī laika diktētajiem nosacījumiem, citādi visi varētu satikties un parunāties, apmainīties jaunām idejām.

Būs sukādes pat trīs dažādās šokolādēs

ILZE LIEPIŅA uz bibliotēkas rīkoto izstādi atvedusi pašas gatavotās sukādes, kuras ražo jau septiņus gadus un pēc kurām ir liels pieprasījums, arī dažādus sīrupus un marmelādes.

Ziemassvētku laikam Ilze gatavos sukādes šokolādē. Rabarberi būs baltajā šokolādē, āboli - piena šokolādē, bet cidonijas - tumšajā šokolādē, un šie produkti būs ievietoti glītās kastītēs. Izstādē vienā iepakojumā redzami glīti sarindojušies rabarberu, cidoniju sīrupi un sukādes, tā teikt - trīs vienā. Arī Ilze visbiežāk izvēlas savējo ražojumu, mājās, piemēram,

vienmēr ir "Kotiņu" produkcija. To jau atpazīst arī Ilzes radi un draugi, jo bieži pēc viņu saražotā ir braukuši tieši uz ražotni Viļakas novada Šķilbēnu pagastā. "Zinu, ka daudzi ir sajūsmā par mūspuses ražotājiem, tas priecē! Pazīstu daudzus un zinu, kādus pakalpojumus viņi piedāvā. Piemēram, etiķetes savām sukādēm pasūtu pie Elīnas Kaļvas "Amati Print". Ir labi, ka apkārt mums ir daudz dažādu pakalpojumu sniedzēju, produktu ražotāju. Tā mēs viens otru papildinām," saka Ilze Liepiņa. Ilzes dāvanu grozā svētkos vienmēr būs vietējo ražotāju devums, jo tiem ir tāda kā pievienotā vērtība. Viņa grozā liktu arī savus ražojumus, bet tos jau visi pazīst un lieto ikdienā, tāpēc būs jāaplūko citu piedāvājums. "Apmeklējot izstādi, kas ir kā maza vietējā "Rīga Food", ikviens varēs atrast ko derīgu, tāpēc aicinu aiziet un apskatīties. Noteikti nenožēlosiet!" aicina Ilze Liepiņa.

Intervija

Laikraksta "Vaduguns" kolektīvs šogad realizē projektu "Viens pats mājās", kurā trīs publikācijas paredzētas latgaliešu valodā. Pēc lasītāju vairākkārtēja lūguma publicējam interviju ar Dailes teātra māksliniecisko direktoru, režisoru Viesturu Kairišu latviešu literārajā valodā.

Rīdzinieks ar simtprocentīgu latgalieša gēnu

Sanita Karavoičika

VIESTURA KAIRIŠA vārds komentārus neprasa. Viņu zina un pazīst kā Dailes teātra māksliniecisko direktoru, režisoru, kasmīgu latgaliešu valodas, latgaliskās kultūras un interešu aizstāvi, kurš vienmēr un visur par sevi teicis: "Esmu simtprocentīgs latgalietis" un nekad publiski nav kautrējies runāt latgaliski. Kā saglabāt un nepazaudēt latgalisko sevi, kā laukos attīstīt radošumu un vai vispār to vajag – par to un daudz ko citu sarunā ar viņu pašu.

Latvija ir vieta, kur teātri mīl. Pie mums bez valsts, pašvaldību un nevalstiskajiem teātriem pastāv vairāki simti amatiereteātru, skolu, jauniešu, improvizācijas teātru u.c. Ja profesionāļos teātros varam skatīt dažādas teātra formas, tad Latvijas reģionos eksperimentu ar tiem ir salīdzinoši maz, bet ir. Viens no tādiem ir kopienas teātris, kas pamazām iegūst popularitāti. Ko par neaktīvu darbošanos sakāt Jūs?

Jebkuras vietējās iniciatīvas ir atbalstāmas. Turklāt, ja tajās piedalās cilvēki ar saviem personiskajiem stāstiem, tas izklausās varen interesanti. Īpaši jau Latgalē, kur visi tā mīl par sevi stāstīt un parunāties. Esmu pamanījis, ka pēdējos gados amatiereteātri Latgalē pārgājuši uz latgaliešu valodu, jo pēkšņi tas sāka strādāt. Man tas likās tik apsveicami un labi. Arī tagad, kad priekšā novadu apvienošana, jaunajā Balvu novadā būs Baltinava ar savām "Palādām", kas ir ārkārtīgi spoži, jo tieši mazās kopienās šie vietējie stāsti ir tik svarīgi.

Vai šādai teātra formai Latvijā var būt nākotne?

Ar ko laba demokrātiska sabiedrība? Nākotne ir tam, kam ir nākotne, un tam, kas cilvēkus interesē. Mēs zinām, ka ir tāds teātra sports un improvizācijas teātris. Vai kāds domāja, tam ir vai nav nākotne? Nākotne ir visam, kas dzīvi dara brīnišķīgāku. Ko nozīmē amatierkolektīvi? Cilvēkiem dzīve nav tik ikdienišķa, viņi tomēr pulcējas un kaut ko dara. Ja tā visa pamatā ir teātris, tas ir brīnišķīgi. Ir tādas teātra formas, kas pašas izaug. Un, ja tā notiek, tās jāatbalsta. Ja neiet, tad neiet. Tas ir dabīgs process, un tas ir pats labākais.

Latgalieši ir pietiekami atvērti kam tādām? Šķiet, daļa sabiedrības joprojām stereotipiski domā, ka viņi sēž mājās un tālāk par savām namdurvīm un tuvāko apkārtni nemaz neiziet...

Manā skatījumā, latgalieši ir vieni no atvērtākajiem Latvijas cilvēkiem. Nesen biju aizbraucis uz Upīti pie Andra Slišāna, kurš uztaisīja koncertzāli no salmu ruļļiem. Viņš stāstīja, ka ideju par salmu estrādi ar sievu ieraudzījuši internetā, forši to adaptējuši un radījuši brīnišķīgu lietu, ko visi skatās. Manuprāt, tieši Latgalē raksturīga atvērtība pret dažādām idejām, un es to augsti novērtēju. Latgalē, ja cilvēkam ir darbs (kas ir galvenā problēma), viņš sāk domāt, ko vēl varētu padarīt. Šeit kopienas lietas ir svarīgas. Ne velti Latgalē kādreiz bija dzerevņas, kur cilvēki vairāk vai mazāk dzīvoja vienkopus. Toties tagad atkal ir jaunā tendence, kas saistīta arī ar lauku skolu slēgšanu - aizvien vairāk iedzīvotāju pārceļas uz mazajām pilsētām.

Tur cilvēkiem vairāk pieejamas aktivitātes. Tādēļ esmu pārliecināts, ka Latgalē tas viss varētu strādāt. Galvenais, lai būtu dzīves perspektīva, lai cilvēks var kaut ko arī nopelnīt, ne tikai sagrabināt sev minimumu. Parasti, kad braucu uz amatiereteātru izrādēm, bilde, ko redzu, ir viena un tā pati – sievietes ir ļoti aktīvas, viņām patīk teātris un spēlēt, bet lugās parasti ir arī vīriešu lomas. Un tad viņas visādos veidos cenšas ciema traktoristus un kaimiņus pierunāt darboties. Viņas tos veļus vienkārši savāc un atvelk uz teātri. Un tas ir brīnišķīgi. Kas var būt labāk! Latgale man ļoti patīk, cenšos uz turieni ne tikai braukt, bet daļēji arī dzīvot, jo Viļānu pusē man ir arī mājas. Man interesē viss latgaliskais, tādēļ, cik varu, iestājos par to.

Vienā no intervijām teicāt: "Latgaliešus zinu no pirmajām rokām, jo pats esmu viens no viņiem..." Kā tas nākas, ka, būdams 100% rīdzinieks, sevi tomēr dēvējat par latgalieti?

-Būdams 100% rīdzinieks, esmu arī 100% latgalietis. Patiesībā ļoti maz latgaliešu ir tik simtprocentīgi kā es. Viss ir ļoti vienkārši. Mana mamma dzimusi Latgalē, Vārkavas pagastā starp Preiļiem un Līvāniem. Un tādu latgaļu valodu es arī runāju. Vārkavā pavadīju visas vasaras, jo tur man bija vectēvs ar vecmāti. Savukārt mana tēva māte piedzima Pēterburgā – ģimenē, kur māte Doroteja Pičukāne bija latgaliene. Tajā laikā pirms Pirmā pasaules kara daudzi latgalieši devās naudas pelnīšanā uz Pēterburgu, kas bija galvenā latgaliešu pilsēta. Tur viņa iepazinās ar poli no rietumbaltkrievijas Maļinovski. Latvijas laikā viņa atgriezās Latvijā un palika Rīgā. Tā bija mana māte, bet mans tēva tēvs ir Juoņs Kairiņš no Raipoles. Starp citu, Kairiņš ir latgalisks uzvārds – ir Kairiņu dzerevņa, Kairiņu ezers, un mans vectēvs vienmēr teica, -ņem ar kairo rūku. Kairiņš latgaliski nozīmē 'kreisais' vai 'kreilīš'. Tādā ziņā mans dēls ir pilnīgs Kairiņš, jo viņš ir gan kreilīšs, gan arī pilnīgs kreisais pēc uzskatiem.

Ar ko Jums pašam asociējas Latgale?

-Tā ir mana dzīve, bez kuras nevaru. Padomju laikos mitinājāmies mazā dzīvoklī Rīgā, piecstāvu mājā ar silikāta ķieģeļiem, kas man joprojām nepatīk. Gāju uz skolu - tagadējo Āgenskalna ģimnāziju. Tā kā biju ļoti brīvdomīgs cilvēks, skolā nekad neesmu juties ļoti labi, kaut gan skolotāji bija brīnišķīgi un neviens neko sliktu nedarīja. Vienkārši savā ziņā esmu sistēmas pretinieks. Līdz ar to visa mana istā dzīve notika tikai *Zūsynu dzeraunē*. Tur bija tādi tipāži! Visi traktoristi, dzērāji bija mani labākie draugi. Un tie trīs mēneši laukos vasarās un pārējās brīvdienās bija tik krāšņi! Atceros, kā braucu līdz Līvāniem ar vilcienu un tālāk ar autobusu. Visapkārt skanēja latgaliešu valoda, tās bija manas spilgtākās atmiņas. Un kur vēl cūku bēres un lauku darbi. Tā bija arī sava veida verdzība, jo vectēvs neaizdomājās, ka viņa meita Rīgā piecas dienas arī strādā. Viņaprāt, tas nebija darbs. Un tad katras brīvdienas viņai bija jābrauc uz laukiem. Mums visiem vajadzēja strādāt, tāpēc varu teikt, ka, sākot ar govju ganišanu, laukos esmu darījis visu.

Daudziem tie laiki uzdzinuši riebumu uz visu dzīvi...

-Tas tiešām nebija viegli. Un tā siena vākšana un kartupeļu lasīšana! Mums, protams, nebija traktora, tādēļ vēl šodien atceros garās vagas, kurām blakus spaiņi kartupeļiem. Kad

Foto - no "Vaduguns" arhīva

Ists Latgales patriots. Sarunā ar "Vaduguns" žurnālisti Sanitu Karavoičiku Dailes teātra mākslinieciskais direktors Viesturs Kairiņš vairākkārt uzsvēra, - Latgale ir viņa zeme, bez tās savu dzīvi režisors iedomāties nevar.

man palika 18, jau varēju pateikt, - nē. Kopš tā laika vairs nebraucu uz kartupeļu talkām un tās vairs neciešu... Visu pārējo gan darijām. Ļoti skaidri atceros arī ganu gaitas, kad lasīju grāmatas brīvā dabā, jo diena kaut kā bija jānosit. Protams, negribējās iet ganos, bet nācās.

Par latgaliešu valodu runājot. Vēl pirms gadiem 25 lielākā daļa studentu, dodoties uz augstskolām Rīgā, centās neaifšēt vietu, no kuras nākuši. Viņus nodeva vien akcents... Šķiet, pēdējos gados situācija krietni mainījusies. Arvien vairāk dzirdam par latgaliešu mūzikas grupām, dzejnieki latgaliski sacer dzeju un izdod grāmatas. Par ko tas liecina?

-Pats to nepiedzīvoju, jo gan Rīgā, gan Latgalē vienmēr esmu juties kā zivs ūdenī. Taču zinu, ka tāda problēma pastāvēja. Tas liecina par to, ka Latvija ir ļoti provinciāla valsts, jo akcents ir gan Vācijā, gan Itālijā. Katrs runā savā dialektā, un tā ir vērtība. Jā, tolaik daudzi jaunieši kaunējās no latgaliskās izcelsmes, bet tā bija valsts politika, tendēta uz vienādu domāšanu un valodu. Patiesībā Latgale vēsturisku iemeslu dēļ bija attīstījusies atstatu pārējai Latvijai, bet 1918.gadā nolēma apvienoties. Tobrīd neviens pat nevarēja iedomāties, ka būs jārunā baltiski. Lēnām un neuzkritoši tika *potēts*, ka tā ir nepareizā valoda, kas jāmēģina izskaust, bet daudzi latgalieši saviem bērniem negribēja to likteni. Viņi ar bērniem runāja latviski, bet savā starpā - latgaliski. Piemēram, arī tagad es ar māti runāju latgaliski. Esmu laimīgs jebkur runāt latgaliski, un, par laimi, Rīgā latgaliešu ir pietiekami daudz - man tā ir liela iespēja uzturēt valodu.

Taču, par spīti tam visam, arī pašā Latgalē ir cilvēki, kuri jautā, - kam tā latgaliešu valoda vajadzīga? Kāpēc daļā Latvijas sabiedrības ir noraidoša attieksme pret latgaliešu valodu un Latgales kultūru?

-Varu teikt tikai par sevi. Es tā neuzskatu, jo latgaliešu kultūra un latgaliešu valoda ir kultūras galvenā sastāvdaļa. Cilvēkiem vajag, lai viss būtu vienkārši un skaidri, un jebkas, kas ir sarežģīti un dara dzīvi sarežģītāku,

viņiem ir apgrūtinājums. Es nepievienojos šo cilvēku viedoklim un cīņšos. Man ir sapnis aizbraukt uz Latgali, uz Balviem, un visos veikalos sarunāties latgaliski. Manuprāt, tā būs tikai latviešu valodas stiprināšana, jo latgaliešu valoda ir arhaiskāka latviešu valodas forma. Tā nav cita valoda, tā vēsturiski izveidojusies savādāk. Teikt, ka tā ir nepareiza, ir kliecīgi nepareizi.

Kā saredzat latgaliešu valodas un latgaliskās kultūras nākotni?

-Es neko nesaredzu, es vienkārši iestājos par to. Piemēram, tagad jaunās novadu reformas sakarā svarīgs kļuvis Varakļānu jautājums. Sarežģīti ir tas, ka valsti no nepareizā gala sāk lietās. Ja reģionālo reformu iesāktu no lielajiem novadiem, ko piedāvāja Valsts prezidents Levits, tad nebūtu jautājuma, kur ir Varakļāni. Manis pēc administrēt var vienalga kā, bet lielajiem kultūrvēsturiskajiem novadiem jāpastāv. Saredzu, ka Latgale aizvien būs ļoti decentralizēta. Šobrīd Rīgas politika, kas ir valsts ar vienu pilsētu, ir ļoti liela kļūda. Svarīgi, lai cilvēks, dzīvojot Balvos, zinātu, kas ir tā vērtība, kāpēc tur ir tik forši. Ir brīnišķīgi, ka šī ir vieta, kur skan latgaliešu valoda, vieta, kur varam komunicēt. Man tas noteikti būtu iemesls braukt uz Latgali un dzīvot. Man tas patīk. Nevaru paredzēt, kāda kam ir nākotne, bet tam, lai Latgalei būtu sava nākotne, veltu daļu sava laika. Tāpat domāju gan par teātra spēlēšanu latgaliski, gan filmās lietoju latgaliešu valodu. Un arī dzīvoju Latgalē, jo man tas ir ļoti svarīgi. Ja Latvijas valsts pati apjēgtu, ka tas ir svarīgi, ka tas ir viens no instrumentiem arī cīņai pret Krievijas ietekmi Latgalē, tad, protams, būtu daudz pārdomu. Jebkurā gadījumā es turpināšu darīt un negausties. Ja tā kļūs par saprotamāku lietu visiem, tad darišu vēl vairāk.

Kādēļ Latgalē viss notiek lēnāk nekā citur? Pie vainas cilvēku kūtrums?

-Nē, mums jāsaprot, ka Latgale piedzīvojuši 50 gadu drukas aizliegumu un 50 gadus dzimtbūšanas. Divreiz pa 50 gadiem nozīmē tikai vienu - mums jau vēsturiski iekodēta šī atpālicība, un tas ir ļoti būtiski. Turklāt Latgale ir vienīgā kultūrvēsturiskā zeme Latvijā, kurai nav robežu ar Rīgas republiku, jo gan Kurzemei, gan Zemgalei, gan Vidzemei ir.

* Turpinājums 11.lpp.

Remontdarbus plānots pabeigt maija beigās

Sāksies darbi Lauku un Jaunatnes ielās

Foto - A.Ločmelis

Balvu novada pašvaldība informē, ka jau šonedēļ sāksies Lauku un Jaunatnes ielu remontdarbi Balvos.

Foto - A.Kirsanovs

Lauku ielā notiks ielas pirmā posma pārbūve 350 metru garumā – no Stacijas un Lauku ielas krustojuma līdz adresei "Lauku iela 28". "Pārbūvē ietverta daļēja (problemātisko) sadzīves kanalizācijas un centralizētā ūdensvada komunikāciju nomaiņa un asfalta seguma nomaiņa, kā arī no-

vadgrāvju sakārtošana. Būvdarbu izpildītājs ir SIA "Rubate". Līgums par būvniecību ar SIA "Rubate" noslēgts par summu EUR 184 368,71. Līguma termiņš ir līdz 2021.gada 22.oktobrim. Arī Jaunatnes ielā (posmā no 0. līdz 0,677.kilometram) tiks nomainīts ielas segums un sakārtota ūdens atvade.

Lauku iela. Balvu novada pašvaldība informē, ka par atlikušā Lauku ielas posma remontdarbiem šobrīd norisinās iepirkums par projektēšanu. Jāpiebilst, ka, 14 Balvu novada domes deputātiem balsojot 'par' ('pret' un 'atturas' nebija), Lauku ielas pirmā posma pārbūvei tika nolemts ņemt vidējā termiņa aizņēmumu EUR 140 999 apmērā uz desmit gadiem no Valsts kases ar noteikto gada procentu likmi, sadalot izmaksu pa gadiem – 2020.gadā EUR 42 300, 2021.gadā – EUR 98 699. Aizņēmuma pamatsummas atmaksu nolemts veikt no 2022.gada marta līdz 2031.gada decembrim (ieskaitot). Aizņēmuma atmaksa garantēta ar Balvu novada pašvaldības budžetu. Tāpat jāpiebilst, ka aptuveni 40000 eiro starpību starp noslēgto līgumu ar SIA "Rubate" (EUR 184 368,71) un aizņēmuma summu (EUR 140 999) veido pašvaldības finansējums jeb no valsts mērķdotācijām ceļu uzturēšanai saņemtā nauda.

Jaunatnes ielas seguma atjaunošanas būvdarbu izmaksas ir EUR 125 238,98. Darbus veiks SIA "Krustpils". Plānots, ka remontdarbi tiks pabeigti nākamā gada maijā. **Saistībā ar būvdarbiem minētajās ielās ir paredzēti satiksmes ierobežojumi, tādēļ lūdzam būt iecietīgiem un saprotošiem,** informē pašvaldība.

Lasītāji jautā

Kad beidzot labos tiltu?

Iedzīvotāji jautā, kad beidzot tiks labots tilts pār Vārnienas upi Rugāju novada Medņos?

"Cik ilgi attēlā redzamās karikatūras – plastmasas drošības barjeras - stāvēs uz Medņu tilta ceļā Balvi – Kapūne? Tās normālu tilta margu vietā nostāvējušas jau trīs gadus! Vai tad tiešām tilts nav atzīts par bīstamu? Tiltā vienā malā nav vairāk kā puses margu, bet pretējā tilta mala ir nožogota, lai pa turieni nepārvietotos gājēji. Vai eksperti trīs gadu laikā nav bijuši uz tilta, lai novērtētu tā tehnisko stāvokli, vai arī šis tilts viņiem šķiet vēl jauns un pietiekami labā kārtībā? Citviet tilti ir krietni labākā stāvoklī, bet tos jau rekonstruē. Kurā gadā plānots remontēt tiltu Medņos? Vai arī tuvākajā laikā remontdarbi nav plānoti, jo pa to nav jāpārvietojas ekspertiem un kabatā allaž ir atruna, ka pēc Ministru kabineta noteikumiem tiltam vēl nav nekādas vainas, un arī līdzekļu ir tik, cik to ir?" jautā iedzīvotāji.

VAS "Latvijas valsts ceļi" (LVC) Komunikācijas daļā informēja, ka ir izsludināts iepirkums šī tilta projektēšanai. **Jauna tilta būvniecība plānota 2022.gadā.** Tikmēr noslēgts būvdarbu līgums par vēl piecu tiltu konstruktīvo elementu un brauktuves atjaunošanu Latgalē, tajā skaitā uz tiltiem pār Iču (39,2.km) uz Rēzeknes un Balvu novadu robežas un Vārnieni (59,8.km) un Bolupi (65,28.km) Rugāju novadā uz autoceļa Rēzekne - Gulbene. "Šoruden darbi uzsākti uz tiltiem pār Vārnieni un Bolupi. Savukārt uz pārējiem tiltiem tie tiks uzsākti atbilstošos laika apstākļos pavasarī. Patlaban Bolupes tilta pieejās noteikts ātruma ierobežojums 70 un 50 km/h. Visiem šiem tiltiem ir paredzēta seguma dilumkārtas atjaunošana un betona konstrukciju bojājumu novēršana. Līgums noslēgts ar SIA "8CBR" par kopējo līgumcenu 321,5 tūkstoši eiro (ar PVN), ko sedz no valsts budžeta līdzekļiem," informē LVC.

Foto - A.Kirsanovs

Tilts pār Vārnieni Medņos. Ikdienā, ar automašīnu pārbraucot pāri tiltam un tam ļoti nepievēršot uzmanību, tā bēdīgais tehniskais stāvoklis varbūt arī nav tik ļoti pamanāms. Citādāk ir, ja tiltu no visiem skatupunktiem aplūko vērīgāk.

Aktuāli

Valsts policija atgādina!

Lai informētu autovadītājus, Valsts policija atgādina par jauno Administratīvās atbildības likumu un tā grozījumiem Ceļu satiksmes likumā, kas stājas spēkā šī gada 1.jūlijā un attiecas, piemēram, uz automašīnu obligāto apdrošināšanu un ne tikai.

Proti, Ceļu satiksmes likuma 71.panta 2.daļa (par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, par kuru nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana – OCTA) paredz: ja ar jūsu transportlīdzekli, kuram nav iegādāta OCTA, brauc cita persona, sodu saņem šoferis no 85 līdz 120 eiro un papildus sodu saņem arī automašīnas turētājs vai īpašnieks - no 350 līdz 650 eiro. Tāpat Valsts policija atgādina, ka ar šī gada 1.jūliju sods mopēda vadītājam bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām ir no 280 līdz 570 eiro (agrāk bija brīdinājums vai sods līdz 30 eiro). Savukārt mopēda vadīšana alkohola reibumā, atkarībā no promiņu daudzuma, pielīdzināma automašīnas vadīšanai dzērumā, kad maksimālais sods ir (ja transportlīdzeklis vadīts virs 1,5 promiņu alkohola reibumā) 1200 līdz 2000 eiro un tiesību atņemšana uz pieciem gadiem (agrāk mopēdu vadītājiem maksimālais sods bija 170 eiro un tiesības neatņēma). "Ar mopēdu visi izdarītie pārkāpumi pielīdzināmi pārkāpumiem, kas izdarīti ar automašīnām!" uzsver Valsts policija.

Ceļu satiksmes likuma 71.panta 2.daļa

Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, par kuru nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, - piemēro naudas sodu					
mopēda	cita transportlīdzekļa	kravas automobiļa, kura pilna masa pārsniedz 12 tonnas,	autobusa, kura pilna masa pārsniedz 12 tonnas,	cita transportlīdzekļa	Tirdzniecības uzņēmumam (komersantam), ja transportlīdzeklis nodots tirdzniecībā.
vedtājam no 6-11 naudas soda vienībām, (30-55 euro),	vedtājam – no 17-24 naudas soda vienībām, (85-120 euro)	īpašniekam (valdītājam, turētājam) fiziskajai vai juridiskajai personai – no 80-140 naudas soda vienībām, (400-700 euro),	īpašniekam (valdītājam, turētājam) fiziskajai vai juridiskajai personai – no 70-130 naudas soda vienībām, (350-650 euro).	fiziskajai vai juridiskajai personai – no 70-130 naudas soda vienībām, (350-650 euro).	

Jaunākie žurnālu numuri

Citādā Pasaule

☞ Kā pasargāt sevi duļķainā laikmetā. Cilvēki vienmēr ir skauduši, neieredzējuši, iekārojuši, vēlējuši citiem ļaunu, un tas ir saistīts ar alkātību un egoismu. Var teikt, ka velns trako un trakos vēl četrus gadus," teic Sanita Petere, kuru ļaudis dēvē par balto ragānu.

☞ Atvadas no bailēm. Kad esam atvadījušies no savām daudzajām negatīvajām emocijām, šķiet, ka varam atslābt, brīvi ieelpot un pāriet pie svarīgākiem dzīves uzdevumiem. Tomēr vēl mazliet par agri priecāties - diezin vai spēsīm veidot savu dzīvi, ja mums būs bail no tās...

☞ 401. reisa spoki. Pirms gandrīz 50 gadiem Floridā notika viena no noslēpumainākajām lidmašīnu katastrofām aviācijas vēsturē. Tās faktiskais cēlonis - izdegusi signāllampiņa - bija gandrīz smieklīgs, ja vien nebūtu izraisījis traģēdiju. Tomēr visvairāk pārsteidz šīs avārijas sekas mistiskajā plānā - šķiet, bojāgājušo pilotu gari ilgi nespēja sev piedot šādu kļūdu, jo bieži spokojās citās lidmašīnās.

☞ Druīdu svētvietas un astrālie portāli. Anglijas dienvidos atrodas spēcīgākās enerģētiskās vietas Eiropā. Tā vismaz apgalvo ne viens vien ezotēriķis. Tūkstošiem gadu senās cilvēku rokām veidotās kulta būvēs pulcējušies seno ķeltu priesteri, kā arī pavisam nesen viesojušies citplanētieši, un atnācēju vizīti dokumentējis kāds vietējais policists.

☞ Apskaidrība bambusa flautas skaņās. Iespējams, budisma visnoslēpumainākā skola no mūsu ēras 13. līdz 19. gadsimtam pastāvēja Japānā. Tās nosaukums bija Fūk-šū jeb Fūk-dzen. Šīs skolas sekotāji ticēja, ka vistiešākais un efektīvākais ceļš uz budas mācībā sludināto apziņas apskaidrību paveicams ar mūzikas palīdzību.

☞ Eduarda Smiļģa mistērijas. Smiļģa bibliotēkā bijis daudz grāmatu par jogu, telepātiju un okultismu. Turklāt tās, spriežot pēc atzīmēm uz lappušu malām, režisors arī citīgi lasījis.

Ilustrētā Zinātne

☞ Mikroskopisks karš izšķir tavu nākotni. Baktērijas cilvēka iekšienē cīnās ar indīgām adatām vai smacēšanu, un tad, ja uzvar kaitīgie mikroorganismi, tu vari saslimt ar vēzi vai Alcheimera slimību. Savukārt zinātnieki pūlas atbrūņot tava organisma jaunākos ienaidniekus.

☞ Fiziķi sasmalcina atomu. Kaut arī vārds 'atoms' nozīmē - nedalāms, fiziķi ir to sašķēlušī vēl sīkākās daļiņās. Viņi

strādā, lai rūpīgi izpētītu visas Visuma sīkdaļiņas - no protonos esošajiem kvarkiem līdz miljardiem neitrīno, kas patlaban traucas caur tavu ķermeni.

☞ Galaktikas vēsture ir rakstīta putekļos. Mikroskopiski putekļi virmo Piena Ceļa galaktikā un tukšumā starp galaktikām. Ne Saule, ne Zeme nebūtu radušās, ka nebūtu putekļu. Nesen zinātnieki pirmoreiz atklāja putekļu daļiņas, kas ir krietni senākas par Saules sistēmu.

☞ Mikroskopiskā pasaule ir milzīga. Lielākā daļa pasaules ar aci nav saskatāma. Robeža tam, ko varam saredzēt, ir apmēram 26 000 nanometru jeb 0,026 milimetri. Tas ir kā 26 000 glikozes molekulu. Taču mikroskopi paver mums ieskatu milzīgajā sīkajā pasaulē, ļaujot izpētīt šūnas, vīrusu daļiņas un molekulas, no kurām viss sastāv.

☞ Mikropasaules mazie fotobrīnumi. Flora un fauna iegūst pārsteidzošas formas, kad tās apskata mikroskopa palielinājumā. Vai vari iedomāties, kas redzams attēlos?

☞ Miniraķetes pārspēj lielās māsas. Garumā un svarā tās daudzārt atpaliek no kosmonautikas milzenēm. Bet, kad ir jāpēta atmosfēras slāņi, kuriem lielās raķetes izbrāžas cauri, miniraķetes ir īpaši noderīgas. Pēdējos gados tās tiek ražotas vēl nepieredzētā daudzumā.

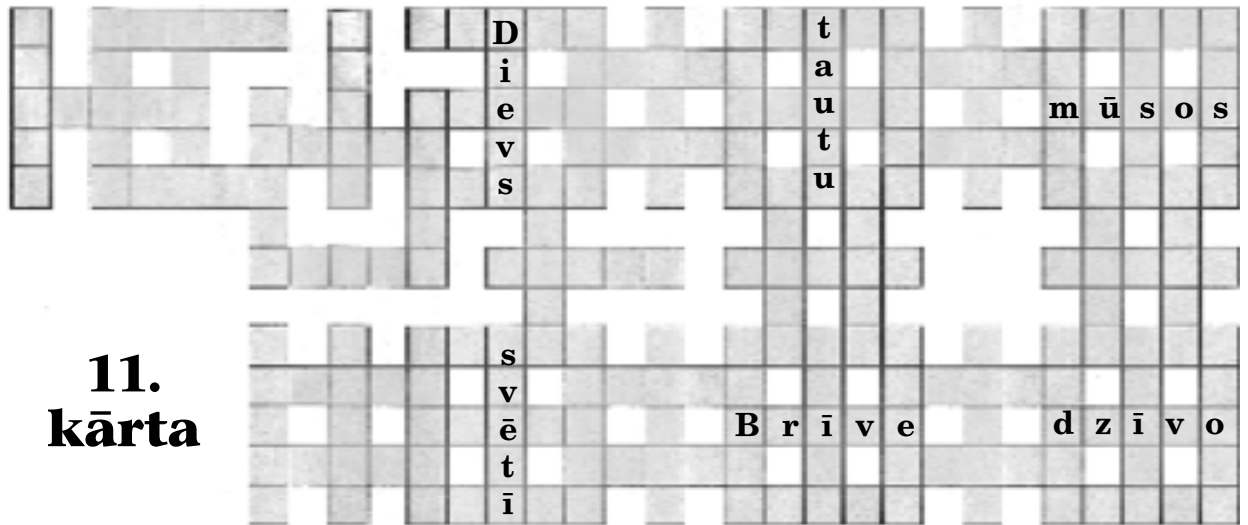
☞ Dzīvnieku pasaulē mazie ir tie stiprākie. Vabole pārvieto 1141 reizi par sevi lielāku masu, cikādes aizlec 117 reizi par sevi lielāku attālumu, un ūdenī mītoša kukaiņa dzimumloceklis sacel lielāku troksni nekā motocikls. Ja cilvēks spētu pārņemt sīko dzīvnieku spējas, mēs varētu pārlēkt pāri Brīvības statujai Ņujorkā un radīt melnos caurumus.

☞ Tu nespēj domāt loģiski. Smadzenes var dēvēt par vissarežģītāko "datoru" pasaulē, bet tavi lēmumi tik un tā ir emociju vadīti. Tas skaidrojams ar faktu, ka smadzenes ir ieprogrammētas spriestspēju upurēt par labu ātrumam. Turklāt tās nelabprāt pieļauj viedokļa maiņu.

☞ Atklājumi pasaulē. Milzu ledājs kūst no apakšas. Valhaizivis dzīvo garu mūžu. Kvazāri sagrauj paši savas galaktikas.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

11. kārtā

Aktus - asaka - aukle - birze - divus - domas - ieber - iesit - Ināra - kadrs - kaiju - kalps - kapos - katrs - kauli - kauns - kodes - krāsu - kurus - laiks - laime - laukā - lauks - linus - likas - ļaunu - masas - masēt - mastā - meklē - melis - mikla - pierē - piles - pilis - pilno - plīvo - raida - Raivo - rauda - rinda - rosme - samts - sauca - sauks - siena - siers - sisti - skaļā - skola - slota - stabi - stars - stepi - stīvs - taisa - tiesa - tinte - trako - traks - trepe - trīci - veste

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10. decembrim.

Maģisko vārdu mīklu atrisināja: G. Amantovs, L. Krilova, J. Pošeika, St. Lazdiņš, Z. Pulča (Balvi), I. Homko (Medņeva), N. Mantone (Bērzkalnes pagasts), G. Trusova (Kuprava), L. Markova (Briečuciema pagasts), A. Mičule (Tilža), D. Zelča (Krišjāņu pagasts).

10. kārtā veiksmē uzsmaidīja GUNTAI TRUSOVAI no Kupravas. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ņemt personu apliecināšanu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu - Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski - vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Ceļā uz saulrietu. Iesūtīja Ilvars Vizulis.

Lapkritis. Iesūtīja Rūdolfs Kozlovs.

Fotogrāfi. Iesūtīja Dace Teilāne no Balviem.

Lappusi sagatavoja E. Gabranovs

Intervija

Rīdzinieks ar simtprocentīgu latgalieša gēnu

* Sākums 8.lpp.

Vajadzētu lielāku atbalstu no valsts?

-Atbalstu, jā, bet jautājums, - kurās jomās. Piemēram, Aļaskā dzīvojošajiem no valsts ir kaut kādi ekonomiskie instrumenti un palīdzība. Nezinu, vai būtu pareizi, ja Latgalē vienkārši par to, ka tu tur dzīvo un strādā, maksātu tūkstoši eiro. Šobrīd jāizmanto *koviids*, jo daudzi sapratuši, ka dzīvot Rīgā nav nemaz tik labi. Ir internets, jāattīsta tas. Arī es martā ar visu ģimeni pārcēlos uz savām mājām pie Viļāniem. Super! Biju pārlaimīgs. Visi muka projām, bet tagad to vairs tik daudz nedara, jo mēģina sadzīvot. Protams, laukos vide ir daudz harmoniskāka. Dzīve Rīgā daudziem vienkārši nav piemērota, bet veselība, tai skaitā garīgā, ir ļoti svarīga. Runa ir par dzīves kvalitāti, kas laukos ar visiem eko *šmeko* produktiem ir daudz labāka. Vienīgi tikšana uz turieni varēja būt labāka. Manuprāt, šobrīd jābūt fleksiblim un jāsaprot, ka *koviids* ir iespēja. Varbūt tas ir Latgales absolūtās attīstības laiks?

Atriežoties pie latgaliešu valodas – ikdienā tā izskan arvien biežāk, bet ir problēmas ar rakstu valodu. Kā panākt līdzsvaru starp sarunvalodu un rakstu valodu?

-Panākt var tikai vienā veidā, tāpat kā panākt vienu integrētu sabiedrību. Tā ir izglītības sistēma. Latgalē obligāti būtu jānāca latgaliešu rakstu valoda. Es rakstu latgaliski, un man šo iespēju pavēra tieši internets. Turklāt latgaliešu inteliģences vidē baltiski neviens neraksta, komunikācija notiek tikai latgaliski. To darot, es lēnām apgūstu arī rakstību. Latgaliešu valoda ir ļoti dažāda, bet latgaliešu rakstu valoda vairāk balstīta uz viduslatgales dialektu. Man galvenais, lai visi latgalieši var saprasties un rakstīt. Vai bērns pieaugot šo valodu lietos pēc tam, tā ir viņa izvēle. Bet prasmes un pamatzināšanas jau ir vērtība. Latgaliešu valoda laukos pastāv, un tur jau ir tas valodas fenomens, ka viņa izdzīvo, lai kā to betonētu zemē. Tas ir tas vērtīgākais. Svarīgi ir arī vietvārdu uzraksti. Man personīgi daudz labāk patīktu iebraukt pilsētā Bolvi, nekā Balvi. Vienkārši jāmaina priekšstati.

Šogad janvārī pirmizrādē piedzīvoja Jūsu filma "Piļsāta pi upes", kas aiz "Boņuka" ir otrā filma latgaliešu valodā. Nemāca bažas, ka latgaliešu valoda aizbiedēs daļu skatītāju un nesasnies paredzēto auditoriju?

-Māca visus, jo īpaši producentu, kurš bija satraucies par šo jautājumu. Kad nonācām līdz latgaliešu valodai, sapratu, ka tā padara filmu arī mākslinieciski savādāku. Manuprāt, šīs bažas nepiepildījās. Ja filma būtu latviešu valodā, varbūt arī būtu kāds tūkstošs skatītāju vairāk, bet no tā noteikti nekļūtu labāka. Varbūt sarežģītākam cilvēkam kaut kur Kurzemē ir problēma ar valodu, bet, ja cilvēks ir atvērts, viņš izbauda. Tad ir kaifs.

Kā mūsdienu cilvēki nokļuva Jūsu filmā? Tā bija apzināta izvēle vai kādam arī veiksmes stāsts?

-Meklēju visādus aktierus un zināju, ka Baltinavā ir Imants Slišāns, kurš spēlēja Ontonu. Imants ir viens no latgaliešu aktīvistiem, ar kuriem darbojos kopā. Taču aktierus tāpēc, ka pazīstu, es neizvēlos. Imantam piemīt aktieriskais talants, kaut kā uzreiz sapratu, ka viņam vajadzētu spēlēt. Gribēju arī kādu no neprofesionāļiem, un atradu Dāvi Suharevski no Bikovas Gaigalavā. Lai arī viņš darbojies improvizācijas teātrī, vienlaig nav profesionāls aktieris.

Viņam tas bija veiksmes stāsts?

-Nofilmēties vienmēr ir forši. Kāda tur veiksmē, nezinu. Ko viņš dzīvē darīs un kāda būs viņa profesija, tas ir cits jautājums. Bet nofilmējoties ir ko parādīt un pastāstīt par sevi.

Kāda ir latgalieša daba?

-Latgalieša daba nav remdena, viņa ir diezgan traka. Starp baltiešiem vienmēr esmu juties kā ar citu mentalitāti un ekspresiju. Ir savādāki tie latgalieši, un raksturiņš viņiem arī ir. Tas ir tāpat kā ukraiņi, kuri atšķiras no krieviem. Un vēl humors, jo latgaliešu valoda bez tā nepastāv. Valoda ietekmē domāšanu. Ja latviešu literārā valoda ir kā Daugava – lēna, mierīga un plūst skaista, tad latgaliešu vienmēr ir čalojoša un strauja. Runājot par šo, vienmēr stāstu kādu piemēru. Ja svešiniekam pajautāsi, kā aiziet uz veikalu, latvietis teiks, - pa labi, tad pa kreisi, bet latgalietis pajautās, - *a deļ kam tev veikals, šņapsu pierksi?* Tā ir milzīga atšķirība, un es to vienmēr esmu izjūts. Vēl latgaliešiem ir atvērta sirds, kas ir ļoti svarīgi. Latgalietī kā īpaši ļaundari ar slepeniem nodomiem nevaru iedomāties, kaut gan, protams, cilvēki ir dažādi – ir gan ļaundari, gan labdari. Un, neskatoties ne uz ko, viņos ir kaut kāds spīts un stūrgalvība.

Jūsu sieva kādā intervijā teikusi, ka Jums abiem iepļānāta tāda kā Raiņa dzīve – uz aptuveni 300 gadiem, jo tik daudz kas vēl jāizdara. Tiesām tik daudz plānu?

-Ir daudz, tiesām. Lēnām virzos no viena darba uz otru. Tagad strādāju pie milzīgas izrādes "Smiļģis", tūliņ jāķeras pie filmas "Janvāris", kas būs par barikādēm, par 1991. gadu. Ir vēl dažādas nerealizētas vecās ieceres.

Kur idejas rodas? Varbūt tur - tai pilsētā pie upes, kur Jums ir lauku māja?

-Patiesām, tikai tur strādāju pie idejām, bet Rīgā tās realizēju. Skaidrs, ka, aizbraucot uz Latgali, esmu tukšs. Pastaigāju vienu dienu, otru un tad piepildos atkal. Man vajag tukšumu un klusumu, cilvēkus apkārt negribu.

Pats runājat latgaliski. Kā ar pārējiem ģimenē - sieva un bērni arī prot?

-Sieva Ieva runā, dēls Georgs, kuram 17 – arī, Ģertrūdi, kurai ir 12 gadi, pat esmu sūtījis nedaudz mācīties. Visi runājam latgaliski, bet dēls man ir ļoti liels Latgales patriots. Viļānos dzīvo Maruta Latkovska, sūtīju ģimeni pie viņas pamācīties rakstu valodu. Uz mācīšanos visi ir slinki, tur šaubu nav, bet galvenais ir kaut ko darīt.

Par aktiermākslu runājat, - jebkurš cilvēks var būt aktieris?

-Nē, jebkurš nevar, tikai latgalieši (smejas). Es nezinu. Aktieris - tā ir īpaša iekšēja nepieciešamība izpausties tādā veidā. Man personīgi nekāds tāds nepiemīt. Man patīk strādāt ar aktieriem – tas ir manas dzīves pamatdarbs, bet nekad neaizdomājos, kāpēc katrs no šiem cilvēkiem kļuvis par aktieri, jo tāpat to izskaidrot nevaru. Acīmredzot tas viņiem vajadzīgs, tā ir iekšēja nepieciešamība, spējas un talants. Ļoti daudzi grib kļūt par aktieriem, bet ne visi par tādiem kļūst. Turklāt gribētāju vienmēr ir vairāk nekā varētāju. Aktieris – tās ir īpašas dotības, bet arī bez dabiskajām dotībām nevar kļūt par aktieri.

Mūsdienās viegli ar kaut ko pārsteigt pasauli?

-Nezinu, es necenšos to darīt. Man liekas, ja tu domā, kā pārsteigt pasauli, tas ir diezgan sarežģīti un varbūt pat

Foto - no "Veiduguns" arhīva

Pārsteigt var joprojām. "Vai mūsdienās viegli ar kaut ko pārsteigt pasauli? Nezinu, es necenšos to darīt. Man šķiet, ka tu domā, kā pārsteigt pasauli, tas ir diezgan grūti un pat neiespējami, bet mākslā svarīgākais ir, ka tu kaut kā pārsteidz. Savādāk jau neviens neskatīsies un neinteresēsies par tevi. Ideju man ir ļoti daudz, bet vai tās ir īstas, tas jau ir cits jautājums. To parāda laiks," ir pārliecināts režisors.

neiespējami, bet mākslā svarīgākais ir, ka tu kaut kā pārsteidz. Savādāk jau neviens neskatīsies un neinteresēsies par tevi. Pārsteigt joprojām var. Jādomā par kaut kādām idejām, kas svarīgas. Ideju man ir ļoti daudz, bet vai tās ir īstas, tas jau ir cits jautājums. To parāda laiks.

Jūs kā režisoram Latvijā ir iespēja realizēties pilnībā un īstenot idejas, kas šķiet svarīgas?

-Nezinu, priekš kino man nevajag miljonus – *bojevikus* netaisu. Drīzumā ķeršos pie trešās lielās filmas - atkal ir trīs valstu sadarbība, atkal ES fondi, un tas viss izskatās ļoti reāli - grēks sūdzēties. Tā būs filma par janvāri, barikāžu mēnesi, mazliet personiskais stāsts no jaunieša viedokļa par šiem vēsturiskajiem un Latvijai tik izšķirošajiem notikumiem, bet no cita skatu punkta.

Kā jūs sadzīvojat ar kritiku. To ņemat vērā?

-Ņemu vērā, jo nav citas iespējas. Kādreiz likās, ka mani neviens nesaprot, iešu projām un darišu ko citu. Bet ar kritiku ir jāsadzīvo. Ja tā tevi nenogalina, tad tu no tās paņemsi kaut ko labu. Šobrīd vēl ir sociālie tīkli, kuros iespējas kritizēt vairāk. Ja kritika nenogalina, tā padara tevi tikai stiprāku. Kritikā ir jāieklausās, jo tur vienmēr ir arī kāds racionālais grauds, bet es jau sen esmu sapratis, ka ne tādēļ nodarbojos ar šo profesiju. Kritikas gadījumā ir tikai viens līdzeklis – ir forši, ka tā ir laba, un mazāk forši, ka tā ir slikta. Bet abos gadījumos tam nav nozīmes.

Informē VID

Vienkāršo elektronisko pakalpojumu saņemšanas procesu

Valsts ieņēmumu dienests turpina vienkāršot elektronisko pakalpojumu saņemšanas procesu. Turpmāk arī speciālās atļaujas (licences) alkoholisko dzērienu, tabakas izstrādājumu un naftas produktu vairumtirdzniecībai varēs saņemt, aizpildot elektronisko veidlapu.

Rūpējoties par to, lai digitālajā vidē komunikācija ar Valsts ieņēmumu dienestu (VID) būtu ērta un e-pakalpojumi pēc iespējas vienkārši, ir ieviests jauns strukturēts dokuments "Izziņa par tiesībām iegādāties iezīmētos (marķētos) naftas produktus juridiskām un fiziskām personām".

Izziņa par tiesībām iegādāties iezīmētos (marķētos) naftas produktus juridiskām un fiziskām personām dod tiesības iegādāties naftas produktus ar samazinātu akcīzes nodokļa likmi vai atbrīvojumu no nodokļa izmantošanai siltuma

ieguvei apkurē vai siltuma enerģijas ieguvei produkcijas ražošanas (pārstrādes) tehnoloģiskajā procesā, vai elektroenerģijas ražošanai, vai izmantošanai kombinētajās iekārtās, kas ražo elektroenerģiju un siltumenerģiju.

Tagad izziņu var iegūt, aizpildot elektronisko veidlapu. Turklāt, lai vienkāršotu iesnieguma sagatavošanu un nepieciešamā naftas produktu apjoma aprēķināšanu, elektroniskajā dokumentā jau ir iestrādāta aprēķina formula, līdz ar to, ievadot datus, nepieciešamais naftas produktu daudzums tiek aprēķināts automātiski.

Līdz šim iesniegums licences saņemšanai vai pārreģistrācijai bija jāaizpilda manuāli un kā pielikums kopā ar citiem dokumentiem jāiesniedz elektroniskajā deklarēšanas sistēmā (EDS). Tagad licenci var iegūt vai pārreģistrēt, aizpildot elektronisko veidlapu. Elektroniskā veidlapa ievērojami vienkāršo e-pakalpojuma saņemšanu.

Aicinām uzņēmējus, kuru izvēlētajam darbības veidam nepieciešama kāda no minētajām licencēm, izmantot jaunus, strukturētos dokumentus:

"Licence alkoholisko dzērienu vairumtirdzniecībai" (VT);

"Licence tabakas izstrādājumu vairumtirdzniecībai" (TV);

"Licence naftas produktu vairumtirdzniecībai" (BV).

Papildu informācija ir atrodama VID interneta vietnes sadaļā: Nodokļi/Akcīzes nodoklis /Informatīvie un metodiskie materiāli/"Speciālās atļaujas (licences) izsniegšana un pārreģistrācija".

Jautājumu vai neskaidrību gadījumā iedzīvotāji var zvanīt uz VID Konsultatīvo tālruni 67120000 vai uzdot savu jautājumu rakstiski VID EDS sadaļā "Sarakste ar VID". Svarīgi, ka, zvanot uz VID Konsultatīvo tālruni 67120000, ikviens var saņemt arī personificētu konsultāciju, ja vien zvanot pieslēdzas VID EDS un nosauc tur redzamo kodu.

Apsveikumi

Tās zvaigznēs tālajās, kas pilda debess telpu,
Uz mūžiem ierakstīs Jūsu dzīves stāsts,
Ar ziedu smaržu, mežu skurbo elpu
Pār gadiem nodzīvotiem pāršalc vēju glāsts.

(L.Sāgameža-Nāgele)

Vissiltākie, vismīļākie sveicieni mūsu dziedātājam
Irēnai Keišai un Valentīnai Keišai

skaistajās jubilejās!
Upītes etnogrāfiskā ansambļa sievas

Trīs baltas patiesības iet pa gadu takām,
Ir pirmā labestība - katrā vārdā, ko viens

otram sakām,

Tai blakus godīgums - kam jāvalda

starp mums,

Un, ja vēl pienākums šiem diviem mērķiem

līdz iet,

Tad citas laimes nevēliet!

Sirsniņi sveicam **Vitāliju Pujatu** dzimšanas dienā!
Mīļo vectēv! Tev ir viss, mēs Tev vēlam tikai labu veselību
un stiprus nervus, pārdzīvot šo dīvaino laiku un
priecāties par katru jaunu dienu. Možu garu un jaukus
svētkus jums visiem!

Delde, Raitis un mēs - visi pārējie

Sirsniņi sveicu **Aleksandru Šnegovu**
vārdadienā!

Šeila

Paldies

KUPRAVAS PAGASTA IEDZĪVOTĀJI izsaka lielu
pateicību pasta darbiniecei **MELITAI MARTINOVAI** par
uzmanību, atsaucību, labsirdīgu un godīgu attieksmi pret
iedzīvotājiem. 47 darba gadu laikā Melita sevi pierādīja kā
augsti profesionālu un godprātīgu darbinieci. **PALDIES!**
Vēlam veselību, laimi un visu to labāko.

Ļoti mīļi un sirsnīgi pateicos Rugāju jautkā kora dziedātājiem, diriģentei
Ingūnai, Rugāju novada domei, domes priekšsēdētājai Sandrai Kapteinei,
izpildītorei Dainai Tutīnai, Kultūras nodaļas vadītājai Guntai, kultūras
darbiniekiem, Rugāju vidusskolas skolotāju
kolektīvam, bijušajām kolēģēm Upmalas sākumskolā,
ļoti pateicos Pērkonu ģimenei, pateicos Ainai,
Marcijānai, Anitai, Andrim, Romānu, Anckinu ģimenēm,
Valijai, Daigai, Reginai, Agitai, Aigaram, Maigai, Astrīdai,
Rēzījai, saviem tuvākajiem un visiem, kuri mani
sveica 90 gadu jubilejā.

PĒTERIS SUDAROVŠ

Pērk

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tāl. 29411033.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

SIA "RENEM"
iepērk
**jaunlopus,
aitas, liellopus.**
Elektroniskie svāri.
Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.
Tāl. 29996309, 26447663,
29485520, 26373728 vai uz
e-pastu:
re-nem@inbox.lv
Zvaniet - cenas mainās katru nedēļu.

Pērk mežus, cirsmaš.
Tāl. 29419597.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus,
teļus. BIO liellopiem augstas cenas!
Samaksa tūlītēja. Tāl. 62003939.

Dažādi

Vēlos nomāt lauksaimniecības zemi.
Tāl. 28772537.

Izīrē 2-istabu dzīvokli centrā.
Tāl. 26562588.

Pieņemam smilti, granti, šķembas un
citus būvmateriālus. Ierīko, pieslēdz
ūdensvadus, kanalizāciju.
Remontē piebraucamos ceļņus.
Tāl. 25685918.

Santehnikas pakalpojumi, apkure,
kanalizācija, ūdens.
Tāl. 25609841.

Dāvina 2 neliela auguma suņu
puisiņus (6 nedēļas).
Tāl. 26296163.

Atrasti LŪCIJAS LAZDIŅAS
dokumenti. Interesēties redakcijā.

Līdzjūtības

Viss aizgājis - kas izdzīvots no bij',
Nu dvēselīte debesis sev jaunu
ligzdu vij.

Izsakām patiesu līdzjūtību
Vilhelmam Vizulim, MĀTI kapu
kalniņā pavadot.
Ēriks K., Juris K.

Nekad no rudens mākoņiem
nav tik daudz tumšu skumju lijš.
Nekad vēl vējš zem debesīm
tik nežēlīgs un ass nav bijis.

(F.Bārda)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
**Kristīnei, Robertam, Oskaram,
Aigaram Melņiem,** pavadot
VECMĀMIŅU, VECVECMĀMIŅU
baltajā Mūžības ceļā.
Dobrovoļsku ģimene

Ceļi tik īsi, bezgala īsi,
Garas, tik garas uz turieni kāpes.
Viena klusuma tagad būs vairāk,
Vienas nepārvaramas sāpes.

(A.Skalbe)

Izsakām līdzjūtību **Daigai
Lukjanovai,** brāli **GUNTĀRU**
dzimtas zemes smiltajā pavadot.
Lilīta, Inese, Maruta, Inīta,
Elga, Astrīda

Man nogura dvēselīte,
Šai saulē dzīvojojot.

Dod, Dieviņ, vieglu dusu
Baltā smilšu kalniņā. (Latv.t.dz.)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Daigai Lukjanovai, BRĀLI pavadot
mūžības ceļā.

Tilžas pagasta pārvaldes kolektīvs

Liktenis dziedāja vēja dziesmu,
Un es tam liktenim līdz...
Liktenis nodzēsa manu sveci,
Un es tam liktenim aizeju līdz...

Kad klusajā mūžības ceļā devies
brālis **GUNTĀRS,** izsakām līdzjūtību
Daigai un pārējiem tuviniekiem.
Deju kopa "Viola"

Vien tikai savu mīlestību varam
Tev, baltā dvēselīte, dot šai ceļā

līdz.

Lai aizej tu pa skuju taku,
Kur tevi gaida mūžīgs dzīves rīts.

(K.Apškrūma)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un
skumju brīdi esam kopā ar **Daigu
Lukjanovu un pārējiem
piederīgajiem,** no brāļa **GUNTĀRA**
uz mūžu atvadoties.
Vectilžas pagasta pārvaldes
kolektīvs

Atmiņu solis, kas vīts
Egļu smagajām šalkām,
Dvēselei mieru dod līdz
Asaru stīdziņām smalkām.

(K.Apškrūma)

Izsakām vispatiesāko līdzjūtību
Daigai Lukjanovai, brāli
GUNTĀRU mūžībā pavadot.
Anīta, Ilga, Iveta, Anna, Maija,
Maruta, Zīta, Inese, Līgīta, Aina,
Sarmīte, Daina

Dārzā novist zieds pēc zieda,
Cilvēks aiziet viņiem līdz.
Un bezgala skumjš un vientuļš
Kādā mājā atnāk rīts.

(N.Dzirkale)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
**Lilijai Kaļvai ar ģimeni un
pārējiem tuviniekiem,
MĀMIŅU** mūžībā aizvadot.
Anna, Ilzīte un Jānis ar ģimenēm

Daudz ir Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis - gaisma mirdz,
Tomēr skaistākais no visiem -
Mātes svētums, mātes sirds.

(V.Mora)

Patiesa līdzjūtība **Pāvelam
Upītim un pārējiem tuviniekiem,
MAMMU** mūžībā pavadot.
Prancānu ģimenes

Pateicība

Sirsniņš paldies prāvestam Mārtiņam Klušam, psalmu
dziedātājam, apbedīšanas birojam "Ritums", "Senda Dz"
kolektīvam, radiem, draugiem, kaimiņiem, kolēģiem -
esošajiem un bijušajiem, visiem, kuri atbalstīja un bija
līdzās, pavadot mūsu **Ēriku Začevu** pēdējā gaitā.

ĢIMENE

Pārdod

Pārdod logus un durvis.
Ir daudz noliktavā!
Tāl. 26343039.

Pārdod visa veida nomaļus.
Tāl. 25609841.

Pārdod kvalitatīvu, skaldītu malku,
arī sausu. Ar piegādi.
Tāl. 29166439.

Pārdod malku. Tāl. 29199444.

Pārdod Opel Astra, 1998.g., TA,
ziemas riepas, EUR 750.
Tāl. 29203754.

**Turpinās preses abonēšana
šī gada decembrim un
2021.gadam!**

Gaidām REDAKCIJĀ, Teātra ielā 8, Balvos
no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Ikvienam ir iespēja īsi un
konkrēti pateikt paldies kādam
labvēlim, sponsoram,
atbalstītājam, palīgam. Dārgi
tas nemaksās - tikai 3 eiro par
25 vārdiem.
Jo šie ir "Pateicības vārdi".

Purviņu kapu vecākā
un piederīgie saka
paldies Filipam
Davidovičam, Ivetai
Sockai-Puisānei,
Gundaram Daukstam,
Arnim Zelčam par
palīdzību.

Indekss
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,
I.ZINKOVSKA, M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. 26555382
KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVS - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespēstis SIA "Latgales
Druka", Rezeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3001

